

hêviya gel

Sal: 2
Hejmar: 13
Sibat-1988

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

KÛRDÎSTAN ÜZERİNE OYNANAN OYUNLARI BOŞA ÇIKARALIM !

21-22 Ocak tarihli Türk burjuva basını; "Meclis kürsüsünde bölücülük" "bu ne cürret" "Mecliste Kürt kavgası" "Kürt tartışması" gibisinden başlıklarla adeta ateş püskürüyordu.

Neydi olanlar?

SHP İstanbul milletvekili M.Ali Eren'in 20 Ocak günü Mecliste gündem dışı yaptığı bir konuşmada, kamuoyunu meşgul eden sosyal yaralardan birinin Kürt sorunu olduğunu belirterek "sorunu bütün yönleriyle ele alarak gerçekçi çözüm önerileri üretmek, tüm detaylarıyla tartışmak gerekir", "Yunanistan'da Türk azınlığın kendi derneklerinde (Türt) sözcüğünü kullanmalarının yasaklanmasına tepki gösterirken, Türkiye'deki azınlıkların haklarını da gözönüne almak gerekir" dedi.

İşte kızılca kıyamete neden olan sözler. . . Kürt halkına uygulanan zulmün binde birini, hemde çarpıtarak, dile getiren bu sözcükler bile "burjuvazinin ahırında" "ayaklanmaya" neden olmuştu. Yakası açılmamış sözler, gün yüzü görmemiş küfürlerle milletvekilleri birbirine saldırdılar. Nihayet tartışmaların üçüncü gününde M.Ali Eren'in sözlerinin meclis dışında tekrarlanması yasaklandı. Yani, bundan böyle sayın milletvekilleri birbirine ana-avrat sövebilecek ama Kürtlerin azınlık olduklarını dahi ağızlarına alamıyacak.

M.Ali Eren'in içi yanmış

olabilir. Kendisi de Kürt halkına yapılan baskıdan nasibini almış olduğu için, Kürt sorununun tartışmaya sunulduğu bir dönemi fırsat bilip, görüşlerini sunmak istemiş olabilir. Ancak "kazın ayağı öyle değil". Sorunu sömürgeciler ve onun sadık dostları emperyalistler Kürtlerin hayrına tartışmıyor. Aksine Kürtlerin başına yeni yeni çoraplar örme çabaları var. Ve tartışmalar bu ekseninde dönüyor. Bu nedenle tartışmaları kendi kontrolünde tutmak istiyor. Son olaylar ve gelişmeler buna daha bir açıklık kazandırıyor.

M.Ali Eren'in sözleri karşısında tepki gösteren sadece ANAP değildi. Suskun kalan birkaç milletvekili dışında SHP ve DYP de aynı sert tepkiyle karşı durdular. Kürt kökenli milletvekilleri kuyruklarını bacakları arasına alıp dolaşırken; içlerinden bazıları da kıraldan ziyade kıralcı olduklarını kanıtlama fırsatı bulup saldırıda ön saflarda yer aldılar.

Liderler böylesi nazik bir konuda nasıl "yek vucut" olduklarını göstermek için yarıştılar. Demirel: "Meclis kürsüsünden Türk milletinin bölünmez bütünlüğüne hançer saplandı"ğini söylerken, İnönü babasının oğlu olduğunu bir kez daha ispat edercesine "Lozan anlaşması, Türkiye'de azınlık olarak, yalnız büyük çoğunluğu İstanbulda yaşayan hristiyan ve musevi vatandaşları saymıştır.

Ana dilleri Kürtçe, Arapça, Lazca olan ya da başka dillerden olan vatandaşlarımız azınlıklar meydana getirmezler. . . Bu yaklaşım değişmez. Kimse de bu yaklaşımı değiştirmeye çalışmamalıdır." diyerek, M.Ali Eren'in metin dışına çıkarak amacının dışına çıktığını belirtti.

Kuşkusuz ne Kürt halkı "azınlık"tır ve ne de, Kürt halkının sorunu sömürgecilerin meclisinde çözülecektir. Kürt halkı 25 milyonluk bir ulustur ve kendi sorununu kendi savaşıyla çözecektir. Zaten son yıllarda yapılan tartışmalar da verilen savaşın bir dayatması olarak ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Halkımızın boyutlanan mücadelesiyle birlikte TC'nin sadık dostları olan ABD, F.Almanya ve diğer NATO üyesi devletler sorunu açık tartışmaya sundular. Halkların düşmanı olan bu güçler ne yapmak istiyorlar? Ne zmandan beri Kürt halkına dost oldular?

Türkiye hala NATO'nun güney kanadında en sadık müttefiklerdir. Bu anlamda da kollanıp korunuyor. Onbinlerce karşı-devrimci kontrgerilla ABD tarafından eğitildi. Bu özel eğitilmiş uzmanlar şimdi Kürt halkına kan kusturuyor. şartlara uygun helikopterler, tanklar

Devamı sayfa 12'de

HÊVİYA GEL'İN İSLEVİ DEĞİŞİYOR!

Hêviya Gel'in 13. sayısı çıkmış oluyor. O, bazı teknik eksik ve aksamalarla birlikte, aylık yayın organı olarak yaşamını sürdürdü. Bundan böyle de sürdürecektir. Ama sadece belli bir değişikliklerle. . .

Bilindiği gibi Hêviya Gel, yayın yaşamında "ikili bir görev" üstlenmişti. Yani O, hem Merkez Yayın Organı olarak temel tezlerimizin tartışılmasında, pratiğin öne çıkardığı teorik sorunların çözümlenmesinde kadrolara yol göstermek ve onları silahlendirmek; hem de yığınların istem ve özlemlerine tercüman olmak, onlara seslenmek istiyordu. Ayrıca her devrimci yayın organı gibi O'da, burjuva ideolojisine karşı savaşmak, sömürgeci politikanın etkilerini kırmak; zamanın hızlı akışına uygun olarak kendisini sürekli olarak yenilemek; kolektif bir ajitator-propagandist ve örgütleyici olmak zorundaydı. İşte Hêviya Gel, tüm bu görevleri layıkıyla yerine getirmeye çalıştı. Yeni bir çığırın açılmasında önemli bir işlev gördü. Zaten O'nun "teknik eksiklere ve aksamalara rağmen devrimci-yurtsever çevrelerde saygınlık kazanması ve aranan

Devamı sayfa 4'te

Başarımız doğru hatta kararlı mücadeleyle olacaktır!

Yoldaşlar!

Hareketimiz, kuruluşunda tespit ettiği ilkeleri, **Birlik Deklerasyonu**'yla ve MK'nin Haziran-1986 genelgesiyle kamuoyuna açıklamıştı. "İşimiz zor", "yükümüz ağır" diyerek, attığı pratik adımlarla bu zorlukları yenmeye çalıştı ve kısa sürede de küçümsenmeyecek başarılar sağladı. Yeni mevziler kazanıldı ve özellikle ülke zemininde, sıcak mücadele alanlarında atılan her adım yeni olanaklar ve yeni kazanımlar sağladı. Bunu dost da düşman da kabul etti ve ediyor. Yılların mirasına sahip birçok hareketin Avrupa metropollerinde çürüdüğü, dağıldığı ve hatta yok olduğu bir dönemde, birbuçuk yıllık bir maziye sahip olan hareketimizin kaydettiği gelişmeyi görmeden kör olmalı.

Yaşanan bu süreç bazı sorunları da beraberinde getirdi. İnsanlarımızın denendiği ve sınavdan geçirildiği böylesi bir dönemde, bazılarının sınavı kaybetmeleri veya sınıfta kalmaları da doğaldır. Ancak, bu gün sınıfta kalanların ve onların ağızıyla saldırıya geçen sağ reformist ve sol sekte güçlerin, hareketimizin, ideolojik-politik ve örgütsel hattına eleştiri getirememeleri hattımızın doğruluğunu ve mücadelemizin haklılığını kanıtlamaktadır.

Yeni mevzilerin kazanılması, mücadelenin sertleşmesi bize yeni görevler de dayatacağı bilincindeyiz. Yeni görev alanlarında kendilerine iş düşen veya hareketin gelişimine ayak uyduramayan bazı insanların mücadeleyi terk ederek köşeye çekilmeleri mücadele azmimizi daha bir

bilemektedir. Özellikle bu unsurların açık tartışmaya yanaşmamları, davet edildikleri halde, Avrupa'da yapılan TSK Dayanışma Komiteleri Konferansına katılma cesareti gösterememeleri mücadeleden kaçışlarının ve kendilerine güvensizliğin açık ifadesidir. Şapka düşmüş kel görünmüştür. İçi boş laflar, dedikodular, karın doyurmuyor. Onlar bu laflarla, ancak kendileri gibi **suçlu ve yorgun** insanları etkileyebilirler. Ve her birimde de bu türden insan çıkabilir. Ancak belirleyici olan doğru hatta mücadelede kararlı olanlardır. Zaten, TSK dayanışma Komiteleri Konferansı yalan ve dedikodu üreten tasfiyecilerin yüzünü açığa çıkarmıştır.

Norveç biriminde, Hêviya gel taraftarları olarak bizler, bu gelişmelerin önümüzü

açtığı inancındayız. Şimdiye kadar birimizde görülen, ağır, hantal ve kolektiflikten uzak çalışmaları en kısa zamanda aşip hareketimize layık bir aktivite içine girmiş olacağız. Çalışmalarımızda TSK dayanışma komiteleri Avrupa Konferansı kararları bize ışık tutacaktır.

Kürt halkının zorlu mücadelesinde "geri dönenler" veya "mum gibi sönenler" değil, direnip kararlı adımlarla doğruları hayata geçirenler söz ve karar sahibi olacaktır.

- Yılgınlığa, karamsarlığa ve hantallığa yer yok!
- Başarımız doğru hatta kararlı mücadeleyle olacaktır!
- Yaşasın bağımsız demokratik Kürdistan mücadelesi!
- Yaşasın TSK!

**Hêviya Gel taraftarları
NORVEC**

(12.Sayı için yollanan mektup geç elimize ulaştığından gecikmeli olarak yayınlıyoruz. Özür dileriz.)

Yoldaşlar!

Hatırı sayılır şeyler kitleler içinde itibar görür. Kitleler ona güvenir ve süreçte onun etrafında bir araya gelerek kenetlenirler.

Bir yılını dolduran Hêviya Gel, zor ve çetin bir dönemin gazetesi olarak ortaya çıktı. Bir ihtiyaçtan doğdu. Çünkü eski yayıncılık faşist cuntanın gelişle birlikte artık iş göremez duruma gelmişti. Bu, gerek dün'ün hesaplaşmasını yapma ve bunda yarının önsözlerini ortaya çıkarma, gerekse; aktüel meselelerin ardında yatan gerçekleri saptayıp kadrolara ve kitlelere yol gösterme açısından gerekliydi.

Abarttığım sanılmasın. Hêviya Gel'i bir yıllık bir zaman diliminde hatırı sayılır bir yayın durumuna getiren olay bu gerçeklerdir. Politika-

nın bir kaos durumuna getirildiği, ideolojik keşmekeşliğin sürdüğü, işçi sınıfı ideolojisiyle burjuva ideolojisini kalın hatlarla birbirinden ayırmakta yetersiz, hedef karartan anti-leninist tavrı ve eylemlerin yoğunlaştığı bir dönemde, Hêviya Gel, açıklık politikası ile, doğru hatta yol göstericiliği ile, eski aletlerle yeni dönemde mücadele verilemeyeceği gerçeğini ortaya sergiledi. Zaman da bunu doğruluyor. Önümüzde daha uzunca mücadele yılları mevcuttur. Hêviya Gel, elbette, sansasyonel habercilikten uzak, günün gereklerine cevap veren bir yayıncılığı sürdürürken, tüm meselelerin üstesinden gelmiş, her sorununu çözmüş de değil. Aşılmamış üstesinden gelinmemiş meseleler de vardır. Bunları zamanla aşmak mümkündür ve aşılacaktır. Eğer bazı işler yavaş yürüyorsa bunda 80 öncesi ahlakın köstekleyici payı var-

dır demektir. Ve ayrıca Hêviya Gel'in yazdıklarına kendimizi uyarlamıyoruz demektir. Bu doğruluğuna inandıklarımıza kendimizi uyarlamazsak, affedilmez bir sorumluluk sayılır.

Yeni politikanın birer elementleri olan biz Hêviya Gel taraftarları, yeni olgulara ve olaylara karşı ancak politikamızı iyi sindirebilirsek mücadelede başarılı olabiliriz.

- Biji Hêviya Gel!

BOTAN-ORTADOĞU

Yoldaşlar!

Herşey Kürdistan yanında **savaşımı yükseltmek için, şairiyle** ortaya çıkan hareketimiz, **Tevgera Sosyalist a Kurdistanê**, çalışmamızın gerekli kıldığı her alanda fiilen hareketin pratik önderliğini MK'nın yürütmesi gerektiğini kararlaştırmıştı.

Aprupa metropollerinde sigortalı devrimciliği reddeden hareketimiz, sömürgeci Türk

devletinin halkımıza dayattığı savaşa müdahale hazırlığı için deyken, saflarımızda meydana gelen tasfiyeci anlayışı teşhir etmek her TSK sempatiyanına düşen bir görevdir. Bu görevin bana dayattığı sorumluluk bilinci ile bu mektubu kaleme almak gereği duydum.

Yoldaşlar mücadelenin zorlaştığı dönemlerde, elbette, bu mücadeleyi göze alamayan bazı tek tek insanlar dökülürler. Bu, her gün her harekette görülen vakalardandır. Mücadeleye ayak uyduranlar bu işe devam eder, yapamayanlar terk ederler. Ancak bunun da bir kuralı vardır. Geçmişte Avrupa metropollerine sığımayan bu baylarımız, sudan gerekçelerle hareketimiz saflarını terk ettiler, Ama bununla kalmayıp kendi kişiliklerini kurtarmak için hareketin aleyhine propağandaya başladılar. İşte önemli olan bu tasfiyeci anlayışı devrimci kamuoyunda teşhir etmektir.

Bunların yaydığı "hareket bit-ti" gibisinden sözler, onların enerjisinin bittiğini göstermekteydi, TSK mücadelesine devam ediyor.

geçmişte aynı anlayışa karşı beraber mücadele bayrağını açtığımız bu insanlar bu gün enerjisini yitirip yorgun savaşçı oldular, kalan enerjilerini de hareketin aleyhine propağanda da kullanıyorlar. Ancak hiç bir güç TSK'ya doğru mücadele hattından geri adım attıramaz.

- Yaşasın TSK!

M.Rojan-ISVICRE

Korkak tasfiyecilere şans tanımayın!

Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin 12 Eylül sonrası yenilgi alarak yurtdışına çekilmek zorunda kaldığını hepimiz biliyoruz.

Daha sonra Avrupaya sıkışan bu hareketler kadro ve militanlarına sahip çıkamadılar. Günün koşullarına uygun mücadele yöntemi belirleyemedi ve doğru hedefler gösteremediler. Örgütlerin mevcut ideolojik yetersizlikleri yenilgi dönemlerinde daha bir su yüzüne çıktı ve zorunlu bir ideolojik ayrışma süreci yaşandı.

Sonuçta kimileri Avrupa'da mülteci olarak yaşamaya devam edip ülkenin kurtuluş mücadelesinde seyirci duruma düşerken; kimileri toparlanıp ülkeye yönelmeyi önüne hedef olarak koydu ve hazırlıklarına başladı.

İşte böylesi sancılı bir dönemin ürünü olarak 1986'da ortaya çıkan hareketimiz, ülke zeminindeki konumunu güçlendirmek ve kadrolarını yetkinleştirip, sürece müdahale etmek üzere, kadrolarını Avrupa alanından çekmeye başladı. Böylece almış olduğu kararları hayata geçirmek için kararlı adımını atmış oldu.

Ortadoğu zemininde insanlarını askeri ve siyasi olarak eğitimden geçirdi. Bu olumlu gelişmelerle birlikte, yeni atılacak adımlar da tesbit edilmiş oldu. Hareketimiz atılacak bu adımların birtakım sorunları da beraberinde getireceğini önceden tesbit etti. Muhtemel gelişmeler yayın organımızda yer aldı.

Nitekim, kamp yaşamına ayak uyduramayan ve ülke zemininde çalışmayı göze alamayan bazıları geri avrupanın yolunu tuttu. Ancak bu sonuç; kaçma hazırlığı içinde olan bazılarının dışında kim-

Devamı sayfa 15'te

DIYARBAKIR ZINDANLARINDA BİRKEZ DAHA DİRENİŞ ÜSTÜN GELDİ!

Subat-1988 başlarında Diyarbakır askeri Cezaevinde, Cezaevi koşullarını protesto etmek ve özellikle, ceza evi içinde ve Görüşmelerde Kürtçe Konuşmanın serbest bırakılması sağlamak amacıyla direniş başlatıldı.

Aldığımız habere göre 2 Şubat'ta kısmiolarak başlatılan açlık grevi 8 Şubat'tan sonra 2.000 kişinin katılımı ve bunlardan bazılarının ölüm orucuna yatmasıyla birlikte bir üst aşamaya sıçradı.

Eylemin duyulması üzerine;

- İstanbul Metris cezaevi üç günlük yemek almayarak;
- 17 Şubat günü Malatya cezaevinden 35 kişi açlık grevine başlayarak destekleme eylemlerinde bulundular.
- 18 Şubat günü SHP Mardin Milletvekili Adnan Ekmen ile SHP Kars Milletvekili Mahmut Alınak, Diyarbakırda yaptıkları basın toplantısında, olaya insan temel hak ve özgürlükleri temelinde yaklaştıklarını ve hükümetin dikkatlerini olaya çekmek istediklerini açıklayarak, SHP Diyarbakır il binasında açlık grevine başladılar.
- Aynı gün tutuklu ve hükümlü yakınlarından 39 kişi aynı yerde açlık grevine başladı.
- İstanbuldan Hükümlü ve tutuklu ailelerinden bir grup Diyarbakıra gelerek dayanışma gösterisinde bulundular.
- karabalık insan grupları cezaevi önünde ve SHP il binası önünde sık sık toplanıp dayanışmada bulundular sloganlar atarak baskıları kınadılar. Bazı tutuklu yakınları kendilerini cezaevi önünde yakacağını basına açıkladılar.
- 18'i 19'a bağlayan gece açlık grevine yatanların bulunduğu SHP il binası taşlanarak olay provake edilmek istendi. Ancak bu oyunlar da boşa çıkarıldı.

Olayın yurt dışında duyulmasıyla birlikte, Avrupa genelinde bazı örgütler de destekleme eylemlerine girişti.

TSK Avrupa temsilciliği Avrupanın birçok ülkesinde basitten karmaşığa bir dizi eylem programı hazırladı ve bunların

ilkini 17 Şubat'ta Brebende gerçekleştirdi. Yaklaşık 40 kişilik bir grupla Uluslararası Af Örgütünün Bremen şubesi 6 saatlik bir süreyle işgal edildi. Basıntoplantısı yapıldı. Cezaevi direnişçilerinin talepleri bildirildi ve bu konuda uluslararası af örgütünün Türk hükümetini protesto etmesi sağlandı. Eylemi Köln radyosu da Türkçe olarak verdi.

Diyarbakır zindanındaki bu eylemin kitleselleşmesi ve dış destek bulması karşısında, faşist Evren-Özal yönetimi şaşkına döndü.

17 Şubat'ta Özal, bir açıklama yaparak "hükümlülerin birçok isteklerinin kabul edildiğini, ancak Kürtçe konuşmanın serbest edilip edilmeyeceği konusunda Cumhurbaşkanı ve Genel Kurmayla görüşeceğini" bildirdi.

Nihayet efendileriyle gerekli görüşmeyi sağlayan uşak Özal 19 Şubat günü yaptığı açıklamada Diyarbakır zindanlarındaki tutukluların tüm isteklerini kabul ettiklerini ve uygulamaya geçmesi için talimat verdiklerini bildirdi.

- Buna göre bundan böyle Diyarbakır zindanlarında;
- Türkçe bilmiyen kişiler kendi dillerinde görüş yapabilecek.
- (yani, Kürtçe konuşmak serbest olacak)
- Tek tip elbise kaldırılacak.
- Görüşmeler 1 saate çıkarılacak.
- Özel beslenmeye muhtaç olanlar dışarıdan yemek getirebilecek.
- Tutuklular elbiselerini dışarda yıkatabilecek.
- İçeriye daktilo vb. araçlar alınacak.
- Avukatlarla görüşmelerde kolaylık sağlanacak.

Olaylar, direnişin birkez daha üstün geldiğini; en ufak insani hakların dahi ancak mücadele edilerek alınabileceğini ve toplumsal muhalefetin bunu kavrayıp o yöne meylettğini açıkça göstermektedir.

Yaşasın direniş!

Baştarafı sayfa 1'de

bir yayın organı haline gelmesi" de bundandır.

Ancak gelinen aşama, Hêviya Gel'de de değişikliği zorunlu kılıyor. Çünkü ülkemizde hızlı ve dinamik bir değişme var. Mücadele sürecinin öne çıkardığı teorik sorunların boyutları değişiyor. Özellikle sıcak mücadele alanlarında bulunan kadroların teorik ihtiyaçları farklılaşıyor. Ve artıyor. Zamanın hızlı akışıyla yarışmakta inatçı ve kararlı olan Hareketimizin, teorik konular üzerinde daha fazla yoğunlaşması, kadrolarını günün koşullarına uygun olarak silahlandırması gerekiyor. Bu ise, zaten şimdiye kadar "bir elle iki karpuz" tutmaya çalışan Hêviya Gel'i, taşıyamıyacağı daha ağır bir yükün altına sokuyor.

İkincisi; ülkedeki değişmeye bağlı olarak yığınların özlem ve talepleri de değişiyor. Artık birbirinden çok uzak olan değişik mücadele alanları arasındaki iletişim de, daha bir önem kazanıyor. Çünkü hem kitlelerin, hem de farklı alanlara yayılan kadro ve sempatanlarımızın deneyim alışverişi zorunlu bir ihtiyaç halini alıyor. Dolayısıyla Hêviya Gel'in, bundan böyle yığınlara seslenmeye, haberciliğe ve farklı savaşım alanları arasındaki deneyim alışverişine daha fazla ağırlık vermesi gerekiyor.

Üçüncüsü, Hêviya Gel, Merkez yayın Organı olmanın

sorumluluğunu taşıyordu. Ve bu, O'nun yayın politikasında belirleyici olan ana halkaydı. Dolayısıyla, Hareketimizin politikasına "gölge düşürebilecek" yazıların yayınlanmasını, kısmen de olsa sınırlandırıyordu. Dahası bu durum, kadrolar, sempatanlar demokrat ve yurtsever insanlar üzerinde ister-istememez psikolojik bir baskı ve çekingenlik yaratıyor; onların gazetelerine yazı ya da haber yazmalarını az da olsa engelliyordu. Hêviya Gel'in kitle yayın organına dönüşmesi, herşeyden önce bu korkuyu kıracak, gazeteye yazı ve haber göndermeyi teşvik edecek ve daha da önemlisi, bu alandaki kadro sıkıntımızın giderilmesine hizmet edecektir.

İşte Hêviya Gel'deki değişiklik, özet olarak sıralamaya çalıştığımız bu ihtiyaçlardan kaynaklanıyor. Bu bakımdan O, artık TSK Merkez Komitesi Yayın Organı olmaktan çıkacak. Bu görevi, yeni çıkacak olan Merkez Yayın Organımız DENG'e devredecek. Hêviya Gel, bundan böyle, aylık KİTLE organına dönüşerek yaşamını sürdürecektir.

Kadroların, sempatanların, devrimci-yurtsever insanların ve yığınların sesini, Hêviya Gel'de tek, ama ortak bir ses haline getirmek için ilerli.

Hêviya Gel Redaksiyonu

VATİNİYÊN HÊVIYA GEL DIGUHORE!

Hejmara Hêviya Gel a 13'an dertê. Ew dîgel hînik kêmasî û astengên teknîkî ve wek weşaneke mehi jiyana xwe domand. Jî nûha pêve jî dê jiyana xwe bîdomîne. Lê tenî bî yek guhartinek ve...

Wek têt zanin Hêviya Gel, dî jiyana xwe ya weşanê de "vatîniyeke dualî" dabû ser xwe. Yanê Ew, jî alîkî ve Organa Weşana Nawendî (Merkezî) bû û jî bo mînaqêşekîrîna dîtînen me yên bîngêhî, jî bo çekdarkîrîn û rênişandana qadroyan ku dî pratîkê de helîya problemên (gelşên) teorîk wxê şan dîda; hem jî dibû tercûman jî bo daxwaz û lazîmiyên qeflan, dîxwest deng lî wan bîke. Wekî dîn, Ew jî wek weşanên dîn yên şoreşger, pêwîst bû ku lî dij îdolojîya burjuvazî şer bîkîra, tesîra politîka kolonyalizmê bîşkandana, lî gor pêşveçûna wext (dem) a lez xwe nû bîkîra; vatîniyên rêxîstînî û propagandayê û ajîstasyonê pêk bîhanîana, Hêviya Gel, her weha, bî lîyaq xebîti ku wan kar û baran pêk bîne; jî bo serrastkîrîna rîyekê nû, vatîniyeke gîring anî şûnê. Jî bo wan sedeman bû ku, "dîgel kêmasî û astengên teknîkî ve jî, lî nav sefên şoreşger-welatparêzan bûbû xwedî qedîr û qîmet û bûbû weşaneke ku lê dîhat gerandin".

Lê qonaxekî weha hat ku, Hêviya Gel jî, jî neçariyê guhartîne pêwîst dîdit. Lewra (çîmkî) dî welatê me de guhartînekî lez û dinamik heyê. Dî tekoşîna pêvajoyê (demê) de, çarçova jî bo helkîrîna gelşan dîguhore. Bî taybetî (xaseten) lazîmiyên teorîk yên qadroyên ku dî nav qada (meydana) tekoşîna germ de ne, zêdetîrîn cûrbecûr dîbe. Tevgera me, bî qîryar û bî înat, bî pêşveçûna wexta lez re musabeqe dîke û pêwîst dîbine ku lî ser babetên teoriyê zêdetîr hur û kur bîbe da ku bîkarîbe dî lazîmiyên rojane de qadroyên wxê bî çek bîke. Ev jî, Hêviya Gel dîxe bînan barekê hînin gîrantîr ku nîkare hîlgîre, ku heya nûha, jî bêhemdîyê wxê jî bo ku bîkarîbe "bî

destekî du zebeşan bîgire" xebîti.

Ya duyemîn, bî grêdayê guhartînen lî welêt, daxwaz û lazîmiyên qeflan jî têt guhartîrîn. Edî, têtîliyên dî nav sefên tekoşîne yên heremên cûrbecûr ku jî hev u du pîr dîr in, hînin pîrtîr gîring dîbe. Çîmkî hîm tecrûba dan û standîne ya qadroyên me yên ku lî heremên cûrbecûr ciwar bûne û hîm jî ya qeflan, çîqas dîçe dîbe lazîmtîya pêwîstîyê. Her weha jî nûha pêve Hêviya Gel, deng lî qeflan dîke, jî nûçevanîyê re û jî têtîliyên heremên tekoşîne yên cûrbecûr re, bî gîrani dîde ser wxê.

Ya sêyemîn, Hêviya gel, bîpîrsîyariya Weşana Organa Nawendî dîkîr. U ev, helqa herî gîring bû dî politîka Wê de. Her weha, hîndîk be jî, dî politîka Tevgera me de nîvîsên ku "bîkarîbe sîyê çêke" re sînor danîbû. Hîm ev rewş, lî ser qadroyan, alîgîran, mîrovên demokrat û welatparêz bîbe-nebe tedayekî psikolojîk û bêqîryaretîyê (an tîrsê) çêdîkîr, hîndîk be jî dibû asteng lî pêşîya wan da ku jî rojnama wxê re nîvîs û nûçe (xeber) bînîvîsîn. Berî her tîştî, bî saya ku Hêviya Gel dîguhore û dîbe weşana qeflewî, dê vê tîrsê rake; dê teşvîqê nîvîsê bîke da ku van gelşên me yên vî heremê helbîke.

Bî kurtayî, vaye guhartîna ku dî Hêviya Gel de çêdîbe, wek me rêz kîr, jî vî lazîmiyê çêbû. Jî bîl wê yekê, Ew, êdî jî Organa Komîta Nawendîya TSK derdîkeve. Vî vatîniyê, dewrê Organa Nawendî bî navê DENG ku dê derpê dîke. Hêviya Gel, jiyana wxê ya mehi wek organa QEFLE dîguhore û dîdomîne.

Jî bo degê qeflan, mîrovên şoreşger-welatparêz, alîgîr û qadroyan dî Hêviya Gel de bîbe yek û jî bo bîbe dengêkê şîrgatîyê herne pêl.

Redaksiyona Hêviya Gel

TSK DAYANIŞMA KOMİTELERİ AVRUPA KONFERANSI TOPLANDI

TSK-Dayanişma Komiteleri Avrupa Konferansı, 15-17 Ocak 1988 tarihleri arasında, F.Almanya'nın (. . .) şehrinde toplandı. TSK Genel Sekreteri K.Saleh yoldaşın da hazır bulunduğu konferansa, Batı Avrupa ve İskandinav ülkelerinden gelen delegeler katıldı. Konferas Hazırlık Komitesi tarafından, Konferansta kendilerini savunmaları için, çağrılan tasfiyeci ve tasfiyeciliğe kürek çeken unsurlar ise, Konferansa katılma yürekliliğini gösteremediler.

TSK Genel Sekreteri K.Saleh yoldaş, yaptığı açış konuşmasında, dünya ve bölgemizdeki son gelişmeler, Kürdistan'da yükselen mücadelenin boyutları ve problemleri üzerinde durdu; mücadelenin olduğu yerde sorunların da olabileceğine dikkatleri çekti. Ayrıca Avrupa örgütümüzün bir buçuk yıllık çalışmalarını değerlendirecek Konferansın, yaşanan sorunları, neden ve sonuçlarıyla birlikte açığa çıkarması gerektiğini vurguladı; gevşekliğin, körlüğün, hantallığın ve amatörlüğün süratle aşılmasını istedi. Ve konferans çalışmalarına başarılar diledi.

TSK-Dayanişma Komiteleri Avrupa Konferansı, bu belirlemeler ışığında, Avrupa örgütümüzün birbuçuk yıllık çalışmalarını değerlendirdi; Kürdistan'da gelişen mücadelenin dayattığı görevleri, bu görevlerin omuzlanması yolunda Hareketimizin attığı adımları, kat edilen mesafeyi ve yaşanan sorunları diyalektik bir bütünlük içinde irdeledi; bölgedeki yeni dönem çalışmalarının esaslarını belirledi.

TSK Yeni bir çığır açmıştır herşeyden önce bunu doğru kavramak gerekir

Daha önce de belirttiğimiz gibi TSK, ağır yenilgi döneminin zor ve karmaşık koşullarında toplumsal bir ihtiyaçtan doğdu; reformist tasfiyeciliğe, tekelciliğe ve "Avrupa bataklığı"nın sürekli olarak ürettiği çürümeye karşı mücadele içinde gelişti; yeni ve devrimci bir çığır açtı. Açık ki, bu, son derece ağır görevler dayatıyordu. Hem, yalnızca sözkonusu görevlerin omuzlanması, açılan çığırın geliştirilmesi ve devrimci sürece hükmedilmesi için yeterli değildi. Kürdistan'da yaşanan hızlı değişim süreciyle, zamanın hızlı akışıyla yarışmak gerekiyordu. İşte Hareketimiz, Merkez Komitesi'nin Haziran-1986 Genelgesinde bilince çıkarılan hedefler ve bu hedeflere varmanın zorunlu kıldığı pratik adımlarla, bunu yapmaya koyuldu.

Hiç kuşku yok ki, bu kolay değildi. Ve zaten Hareketimiz de daha işin başındayken bunun kolay olmadığını ileriye doğru atılan her adımın, yeni yeni kazanımların, beraberinde yeni sorunlar getirebileceğini, bu "yükü" taşıyamayan tek tek unsurların ve hatta bazı birimlerin sarsıntı geçirebileceğini, çökebileceğini özellikle vurgulamıştı. Sonuçta da öyle oldu. Fakat bunun, sıcak savaş alanlarına yönelmemek ya da savaşmamak anlamına gelmediği; aksine savaşı öğrenmek ve daha da geliştirmek anlamına geldiği, bizatihi yaşanan süreç tarafından doğrulandı. İdeolojik-politik hattımızın doğruluğu, tes-

bit edilen hedeflerin gerçekliği pratikte sınıandı; atılan adımların kaçınılmazlığı ve ancak esas mücadele alanlarına yönelerek ileri mevzilerin kazanılabileceği bütün boyutlarıyla bilince çıktı.

Hareketimizin gelişme sürecini ve yaşanan sorunları değişik yönleriyle tartışan Konferansımız, sosyal pratiğin açığa çıkardığı sözkonusu nesnel gerçekliklerin herşeyden önce doğru kavranması gerektiğini birkez daha vurguladı. Ve Hareketimizin, tesbit edilen strateji doğrultusundaki kararlı ilerleyişini coşkuyla selamladı.

Avrupa örgütümüz bundan böyle kaçınların manevra alanı olmayacaktır!

TSK-Dayanişma Komiteleri Avrupa Konferansı, herşeyden önce Avrupa Örgütümüzün birbuçuk yıllık çalışmalarını eleştiri süzgecinden geçirmek için, önemli bir fırsat oldu. Batı avrupa ve İskandinav ülkelerinden -TSK Dayanişma Komitelerini temsilen- Konferansa katılan delege yoldaşlar, parmak bastıkları konular, dile getirdikleri görüşler ve sundukları belgelerle, Avrupa örgütümüzün gevşetilen yapısını ve örgüt bünyesinde yaratılan tahribatları bütün yönleriyle ortaya koydular. F.Almanya'da yürütülen tasfiyeciliği, Danimarka'da örgütlenmek istenen hizipçiliği açığa çıkardılar; İsviçre ve Fransa'nın kendi kaderiyle baş başa bırakıldığını, İsveç ve Norveç'te de kendiliğindencilğe boyun eğildiğini gözler önüne serdiler.

Ayrıca verilen bilgiler, sunulan somut örnekler ve tartışmalar sırasında daha bir açıklık kazanan gerçeklerle, Merkez Komitesine iletilen bilgilerin büyük ölçüde çarpıtıldığı, Ortadoğu'daki birkaç kişinin dökülme olayına sarılarak, bazı Avrupa birimlerinde başlatılan ve diğer birimlere sinsice taşırılmak istenen tasfiyeciliğin kuzu postuna bürünülerek gizlenmek istendiği ortaya konuldu. Ve bütün bunların, Kasım-1987'de yapılan genişletilmiş MK toplantısında alınan kararlar sonrasında görevden kaçmanın panik ve şaşkınlığı içinde - Aralık ayının ilk haftasında F.Almanya'da yapılan toplantıda- yakayı ele veren tasfiyeci kimi unsurların açık kaçış biçiminde kendisini gösteren tavır ve davranışlarıyla kanıtlandığına işaret edildi. Bu unsurların, Avrupa örgütümüzde yaratılan ağır tahribatların birinci derecede sorumluları olmalarına ve Konferansa çağrılmalarına rağmen, Konferansa katılma cesaretini gösterememeleri bir kez daha mahkum edildi.

Diğer yandan, Avrupa Örgütümüzde yaratılan tahribatların, geliştirilen gevşekliğin ve hatta yer yer görülen laçkalığın tüm sorumluluğunu, Örgütü dağıtım derken (Aralık toplantısında) kendisini dağıtan birinci derecedeki sorumlu kaçınlara ve inancsızlığa düşüp evine çekilenlere yüklemek de doğru değildir. Yer yer bazı karşı durmalara rağmen bir bütün olarak Avrupa Örgütümüzün, "Avrupa bataklığı"nın

Devamı sayfa 15'te

Tüm uluslararası ve Bölgesel Kuruluşlara Demokratik ve insani kamuoyu örgütlerine !

Filistin halkı, İsrail askeri mekanizmasının dayattığı işgal altında, çirkin bir kuşatma ortamında yaşamaktadır. Son haftalarda baskı ve şiddetin dozu tehlikeli bir düzeye ulaşmıştır. Bunun neticesinde onlarca şehit ve yaralı olmuş; işgal altındaki Batı Seria ve Gazza bölgelerinde yüzlerce Filistinli tutuklanmıştır.

Söz konusu baskı kampanyası, İsrailin kanlı politikasının bir devamı olup, ABD ve gerici Arap rejimlerinin somut onay ve desteğini almaktadır. Bundan amaç; Filistin halkının tek ve meşru temsilcisi FKÖ'nün tasfiyesi ve topraklarına dönüş, kendi kaderini tayin hakkı ve bağımsız devlette somutlaşan haklarının üzerinden atlamaktır.

Bu kanlı kampanya, son dönemde ilan edilen ve Ortadoğuda adil bir çözümün temellerini belirleyen uluslararası bir konferans çağrısı yapan BM kararlarına bir meydan okumadır. Aynı zamanda, BM Genel Kurulu'nun, İsrailin işgal ettiği Arap ve Filistin topraklarından çekilmesini ve Filistin halkının sabit ulusal haklarını tanımasını talep eden kararlarının çiğnenmesidir.

Ortadoğuda bulunan Arap ve uluslararası kurtuluş hareketleri, Filistin halkının işgal altındaki topraklardaki yiğit ayaklanmasını selamlar ve desteklenmesi çağrısında bulunur. İsrail'in baskıcı politika ve uygulamalarını protesto eder, uluslararası ve bölgesel kuruluşları, demokratik ve insani kamuoyu örgütlerini, bu politikayı teşhir etmeleri, her türlü zeminde O'na karşı gerekli tedbirleri almaları, bu uygulamaların durdurulması için çalışmalarını, Ortadoğu'daki gerginliğin ve güvensizliğin tek çözümü olması itibarıyla, Filistin halkının topraklarına dönüş, kendi kaderini tayin hakkı ve bağımsız devlet kurma hakkının tanınması yönünde çaba göstermeleri çağrısında bulunur.

- 1- Filistin Halk Kurtuluş Cephesi
- 2- Filistin'in Kurtuluşu için Demokratik Cephe
- 3- Filistin Komünist Partisi
- 4- Irak Komünist Partisi
- 5- Mısır Komünist Partisi
- 6- Dışardaki Yurtsever Mısırlılar Topluluğu
- 7- Suudi Arabistan Komünist Partisi
- 8- Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi
- 9- Lübnan Komünist Partisi
- 10- Ürdün Komünist Partisi
- 11- Umman Halk Kurtuluş Cephesi
- 12- Türkiye Komünist Emek Partisi
- 13- Kürdistan Sosyalist Hareketi
- 14- Filistin Halk Mücadele Cephesi
- 15- Kızıl Vadi Halk Kurtuluş Cephesi (POLISARIO)
- 16- Türkiye Komünist Partisi (Birlik)
- 17- Kürdistan Öncü İşçi Partisi
- 18- KUK-SE
- 19- Filistin Kurtuluş Cephesi
- 20- Bahreyn Halk Kurtuluş Cephesi

Jı hemû sazgehên Mintiqê û Navnetewi re Jı rêxistinên demokratik û insani yên gelemperi re

Gelê Filistinê, dı bin dagirkırına mekanizma Leşgerê İsrail de, dı bin rewşek xırab de ku çarali lı wan hatiye girtın de diji. Dı van çend heftên dawiyê de merhala teda û zilmê gıha-ye xeterek. Dı dawiya van bûyeran de bı dehan şehid ketine û bırindar bûne. Lı herêmên Gazze û Rojavayê Şeria ku dı bin dagirkırınê de ne, bı sedan Filistini hatine girtın (tewqif-kırın).

Ev kampanya zorker, domandına politika İsrail a xwinrij e û bı awaki vekiri alikari û raya Dewletên Emerika Yekbû-yi û recimên Ereben paşverû distine. Armanc ew e ku, temsildarê gelê Filistinê rêxistinê meşrû FKÖ, bêt belavkırın û venegere ser axa xwe û mafê çarenusiya gelê Filistinê ku dı avakırına dewleteke serbixwe de xwe şan dide, jı ber çav bêt dîrxistin.

Ev kampanya xwinrij, jı banga Koma Netewan re meydan dıxwina ku Koma Netewan dı van demên dawî de bıryar standı bû ku Konferanseke Navnetewi pêk bê, da ku lı Rohılata- navin bingehê helkırına aşitiyê bêt tesbitkırınê. Dı eynê wextê de ev kampanya, bıryarên Koma Netewan xıstiye bin piyan, lı gor bıryarên ku dı Komcivına Koma Netewan a tevayî de hatiye standın, dıvê İsrail, jı axên Erebe û Filistinê ku dagırti-ye, derkeve û mafê çarenusi a netewiya gelê Filistinê nas bıke.

Rêxistinên, rızgarixwaz yên Erebe û yên Navnetewi ku lı Rohılata navin ın, sılav lı gelê Filistinê dıkın ku ew lı ser axên dagırkırî serhıldaneke mîrxas dıdomine û jı bo pıştıgırıya gelê Filistinê bang dıke. Em kırınên İsrail û politika wan a tedayê protesto dıkın; jı sazgehên mintiqê û navnetewi û jı rêxistinên demokratik û insaniyên gelemperi re bang dıkın, ku vê politikayê eşkere bıkın, rıswa bıkın, jı bo sekınandına vê politikê bıxebıtın, jı bo ku gelê Filistinê vegere ser axa xwe û mafê xwe yê çarenusi yê netewi, yanê avakırına dewleta xwe ya serbixwe pêkbine; bıxebıtın da ku lı Rohılata navin, jı vê rewşa nebaş û bêhêvi re heliyek bêt dıtın.

- 1- Eniya Rızgariya Gel a Filistinê
- 2- Eniya Demokratik jı bo Rızgariya Filistinê.
- 3- Partiya Komunist a Filistinê
- 4- Partiya Komunist a Iraqê
- 5- Partiya Komunist a Mısırê
- 6- Cemata Mısırıyên Welatparêz yên lı derva
- 7- Partiya Komunist a Suudi Erebestanê
- 8- Eniya Rızgariya Netewi a Bahreynê
- 9- Partiya Komunist a Lubnanê
- 10- Partiya Komunist a Urdunê
- 11- Eniya Rızgariya Gel a Ummanê
- 12- Partiya Keda Komunist a Tırkiyê
- 13- Tevgera Sosyalist a Kurdistanê (TSK)
- 14- Eniya tekoşına Gel a Filistinê
- 15- POLISARIO- Eniya Rızgariya Gel a Vadi Sor
- 16- Partiya Komunist a Tırkiyê (yekiti)
- 17- Partiya Pêşenga Karkerê Kurdistanê
- 18- KUK-Baskê Sosyalist
- 19- Eniya Rızgariya Filistinê
- 20- Eniya Rızgariya Gel a Bahreynê

TSK MERKEZ KOMİTESİ DEĞERLENDİRMESİ

TSK Merkez Komitesi, Kasım 1987'de, tüm üye ve yedek üyelerin katılımıyla genişletilmiş toplantısını yaptı; Örgüt çalışmalarını, Kürdistan ve Türkiye'deki durumu değerlendirdi; yeni kararlar aldı. Ancak alınan kararların kamuoyuna açıklanması ve uygulanması sürecinde, daha doğrusu toplantının hemen sonrasında, yeni bir dökülme olayı yaşandı. Merkez Komitemiz, ortaya çıkan bu durumu, yeniden değerlendirdi; genişletilmiş toplantıda alınan kararları gözden geçirdi; tüm organlara, üyelere ve kamuoyuna aşağıdaki açıklamayı yapmayı kararlaştırdı.

Umut, kan ve zulme üstün geliyor!

Türkiye, tarihinin en büyük bunalımını yaşıyor. Artık ipliği pazara çıkmış günü-birlik politikalarla "seçim" ve benzeri manevralarla, yapısal bunalım aşılamıyor; "ülke" yönetilemiyor. Baskı, kırım ve yasaklarla statüko korunamıyor. Aksine statükoyu korumak isteyenlerle onu zorlamak ve parçalamak isteyenler arasındaki çelişkiler gün be gün daha bir keskinleşiyor. Kürdistan'da gelişen mücadele ve Kürt sorununun kazandığı yeni boyutlar ise, buna, "tuz ve biber" ekliyor. Başka bir ifadeyle, bunalıma ebelik eden birincil sorun olarak siyasal krizi sürekli ve hızlı bir biçimde derinleştiriyor; sömürgeci Türk devletini tehdit ediyor.

Sömürgeci Türk burjuvazisi, büyüyen tehlikeyi görüyor; devleti parçalanmaktan korumak ve özellikle ülkemiz Kürdistan'daki işgalini sürdürmek için -el ve ağız birliği halindeki tüm kartlarını kullanıyor. O, bir yandan kısa vadeli "tedbir" ve yutturmacalarla güncel sıkıntıları aşmaya çalışırken, diğer yandan uzun erimli politikalar geliştirerek süreci yönlendirmeye çalışıyor. Paslanan kemalist ideoloji yerine "Türk-islam sentezi" arayışları, dini akımların teşvik ve desteklenmesi, sol hareketin günümüz koşullarına uyarlanan icazet sınırları içine çekilme çabaları ve Kürdistan'da ayuka çıkan barbar politikanın hinlikleri, bunu, bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor. Ayrıca ağızlarına birer parmak bal çalınan "aydınlar" ve teslimiyetçi-reformist güçler, burjuvazinin imdadına kavuşmak için tarihsel görevlerini layıkıyla yerine getirmeye; devleti korumaya "sol"dan omuz vermeye can atıyorlar. Ancak teknelci burjuvazi yaktığı yeşil ışığa karşın "demiri tavında dövmeyi" ihmal etmiyor. H.Kutlu-N.Sargın olayı ve TBKP'nin legalleşme çabaları, hafif yollu çark edişlere ve yeni arayışlara rağmen, TBKP'nin legalleşmesini dört gözle bekleyen "sol Birlik" ortaklarının ulusal kurtuluş ve demokrasi mücadelesi karşısındaki tutum ve davranışları ve "sivil toplumculuk", bu "kör" (!) ve hain işlevin çıplak örneklerini oluşturuyor.

Ne var ki, bütün bunlar, Türkiye kapitalizminin derinleşen yapısal bunalımını aşmaya, vahşi sömürgeciliğin -

Kürdistan'da-ördüğü kalın kin ve nefret duvarlarını aşındırmaya, devrimci-yurtsever hareketi bölmeye ve süreci tersine çevirmeye yetmiyor. Çünkü, daha şimdiden değişik öz ve biçimlerde kendisini gösteren ama tüm toplum kesimlerini saran dişe diş bir mücadele var. Bunun yanında faşist diktatörlüğün her yeni manevrası, yeni sorunları beraberinde getiriyor; çürüyen yapıya dayalı yeni arayışlar ve yeni yönelimler, eski ile yeninin çatışma sürecini hızlandırıyor. Kürdistan'da akıtılan her damla kan, toplumun derinliklerine işliyerek, bağımsızlık ve özgürlük ateşine dönüşüyor. Tutuşan özgürlük ateşi, "orman yasaları"yla, sürgün, katliam ve ateşli silahlarla söndürülemez. Tam tersine toplumun bağrında yeni filizler veriyor. Yeşeren umutlar, kan ve zulme üstün geliyor. Sömürgeci devlet aygıtını korumaya "sol"dan verilen açık ve dolaylı destekler ise, kitleler nezdinde "sapla samanın" ayrışması olayını daha bir bilince çıkarıyor; sosyalist ve devrimci hareketin reformizm "engelini" aşması için yeni ve güçlü olanaklar sunuyor. Kısaca, rüzgar eken teknelci burjuvazi, yeni fırtınaların nesnel koşullarını olgunlaştırıyor. "Erken Genel Seçimler"nin hemen ardından dayatılan ikinci "24 Ocak kararları" niteliğindeki zamların yaratacağı sonuçlar ve TL'nin hergün değer kaybetmesi vb., bugünden bunun haberciliğini yapıyor. Bu bakımdan Türkiye ve Kürdistan demokrasi ve ulusal kurtuluş güçlerine tarihi bir görev düşüyor: Yeni dönemi kazanabilecek alternatif politikalar üretmek; onları, Kürdistan ve Türkiye devrimlerinin asgari ortak paydaları üzerinde ve kitlelerin yaşamı için de aktif ve birleşik maddi bir güce dönüştürmek. .

Kürdistan'da yeni bir dönem başlamıştır. artık düşman kurtuluş savaşımızı Kesintiye uğratamayacaktır!

Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, kökleri tarihin derinliklerine uzanan bir olgudur. Sömürgeci bölge devletleri ve emperyalistler tarih boyunca ulusumuzu yok etmek ve ülkemizi dünya haritasından silmek için her

türlü barbarlığa başvurdular. . Ancak halkımız, varlığını korumak, insanca yaşamak ve vatanını kurtarmak uğruna, belli aralıklarla da olsa, kan ve zulme karşı direnerek, bağımsızlık ve özgürlük tutkusunu sürekli canlı tuttu. İşte, günümüz ulusal kurtuluş savaşı herşeyden önce böyle bir direniş geleneği ve tarihimizin zengin öğretici deneyimleri üzerinde yükseliyor. İkincisi, ekonomik-sosyal yapıdaki değişmeler, ulusal kurtuluş hareketini doğrudan etkiliyor; çağış gelişmelerin yarattığı etkileşim ile birleşerek, ona, modern bir karakter ve ivme kazandırıyor. Üçüncüsü, boyutlanan ve yaygınlaşan ulusal kurtuluş mücadelesi, ulusal uyanışı ve parçalar arası

etkileşimi hızlandırıyor; bölge ve dünya kamuoyunun dik-katlerini çekiyor.

Diğer yandan, Kürdistan güçler dengesinin hassas ve kay-gan bir yapı arzettiği Ortadoğu'da, güçlü bir direniş odağını oluşturuyor. Düşman güçlerin Kürdistan'daki denetimi ise gün be gün zayıflıyor. Sömürgeci devletler arasında derinleşen çelişkiler buna "tuz ve biber" ekliyor. İran-Irak savaşı ve bölgede dinmeyen karşıt güçlerin çatışması söz konusu çelişkileri canlı tutuyor; düşman güçlerin ortak saldırı ve müdahalelerini zorlaştırıyor. Dahası bu durum aynı zamanda ulusal hareketin, bölge ilerici güçleri bakımından güçlü bir müttefik olarak öne çıkmasını sağlıyor.

İşte bu ve benzer nedenlerden ötürü sömürgeci düşman ve müttefikleri artık mızrağın çuvala sığmadığını görüyor ve Kürt ulusunun yok edilemeyeceğini kabullenmek zorunda kalıyorlar. ABD'nin yeni "çözüm"(!) önerileri, silahlı zor ve vahşet eşliğinde -önceleri tabu saydığı- Kürt sorununu tartışmanın içinde kendisini bulan barbar Türk devletinin "çözüm" (!) arayışları, İran ve Irak'ın birbirine karşı kullanmak amacıyla da olsa ulusal hareketi güçlü ve "vazgeçilmez" birer "müttefik" olarak görmeleri, bir bakıma nesnel gerçeği bütün çıplaklığıyla ortaya koyuyor. Kuşkusuz bu, boyutlanan ulusal hareketi boğazlayamayan düşmanın, onu saptırmayı hedefliyen yeni ve kapsamlı hilelerini de içeriyor. Ve bu konuda, geçmişten ders çıkararak her zamankinden daha duyarlı olmak gerekiyor. Ancak düşmanı buna zorlayan olgunun kendisi, Kürt ulusal hareketinin tarihi evrimi açısından yeni bir dönemin başlangıcına işaret ediyor ve ulusal kurtuluş mücadelemizin artık kesintiye uğratılmıyacağını müjde-liyor.

Zaafaların kaynağına inerek yetmezlikleri aşmak ulusal bazda birleşmenin sorumluluğunu duymak zaferi yakınlaştırmak için gerekli ve zorunludur

Yeni dönem, zaferin haberciliğini yapıyor. Ancak zaferin kapıya dayandığı anlamına gelmiyor. Suyu görmeden paçaları sıvamamak gerekiyor. Çünkü boyutlanan savaşım bir bütün olarak ulusal hareketin zaafalarını daha bir açığa çıkarıyor; sorunları ağırlaştırıyor; gelişmeye bağlı olarak artan ve giderek çeşitlilik arzeden problemlerin çözümünü güçleştiriyor. Örneğin, başlangıçta son derece güçlü bir kitle desteğine ve geniş kurtarılmış bölgelere sahip olan doğu (İran) Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, bugün de belli bir partizan savaşı yürütmesine karşın, kitle desteğinin bir bölümünü ve kurtarılmış alanların hemen hemen büyük çoğunluğunu yitirmiş bulunuyor. Güney (Irak) Kürdistan'da ulusal hareket, güçlü bir partizan savaşına ve geniş kurtarılmış bölgelere rağmen, kırsal alanlardan kopararak şehirlere kapatılan geniş kitlelere gereği gibi ulaşamıyor; partizan savaşını, toplumsal örgütlenme ve mücadeleyle birleştiremiyor ve ciddi sıkıntılarla karşılaşılıyor. Kuzey (Türkiye) Kürdistan'da ise, sömürgeci Türk devletinin vahşet saçan saldırılarına ve reformist güçlerin arkadan vurma çabalarına karşı, çapı itibariyle Güney ve Doğuya oranla daha zayıf, ama günahı ve sevabıyla uluslararası kamuoyuna -Türkiye'nin jeo-politik konumu ve diğer bazı nedenlerden ötürü- daha etkin bir biçimde yansiyabilen ve fakat daha büyük sıkıntılarla karşı karşıya olan bir direniş; umut veren toplumsal bir gelişme ve gelecek vadeden politik çalışmalar var.

Bu kaba belirlemeler bile, bir bütün olarak ulusal hareketin yapısında taşıdığı zaafaları gözler önüne sermeye yetiyor. Çünkü ulusal hareket, hâlâ yer yer kendi yediği "zilgıtlar"dan ders çıkaramıyor ya da çıkarmak istemiyor; savaşımı açmazlarla karşı karşıya getiren, kimi stratejik yönelimlerde ısrar ediyor. Düşman güçlerin, özünde topyekün hareketi vurmaya hedefleyen planlarına rağmen, hala parçalar düzeyinde başvurulmuş taktik ilişkilerde, isabetli ve tutarlı politik bir yaklaşım benimsenemiyor; öz gücü esas alan, parçaların çıkarını Kürdistan devriminin çıkarlarına tabi kılan, ya da ortak ulusal çıkarları esas alan politik perspektifler geliştirilemiyor. Reformizm ise, hala Kuzey Kürdistan'da yürütülen direnişin hata, eksik ve zaafalarını basamak yaparak sömürgeci Türk burjuvazisinin değirmenine su taşımaya devam ediyor; ulusal kurtuluş ve sosyalizm adına tasfiyeciliğe, Avrupa bataklığının ürettiği çürümeye "bağımsızlaşma"ya çanak tutuyor; kaçırılmakta olduğu treni taşlamak için elden geleni ardına koymuyor. Yurtsever konumda bulunan güçlere ve sivil hedeflere yöneltilen silahlı eylemler de kimseye yarar getiriyor. Aksine, buna baş vuran güçlerin kendisine zarar veriyor, kitleleri karamsarlığa itiyor, güvenlerini sarsıyor. Ve bir bütün olarak ulusal hareketin itibarını zedeliyor. Örneğin; Kuzey Kürdistan'da yürütülen direnişin yaşadığı sıkıntılarda bunun payı küçümsenemez. Ayrıca dağınıklık, bölünmüşlük, dar grupçuluk ve sorumsuzluk, sıraladığımız zaafaları müzminleştiriyor. Öyleki, "sol birlik" in iflasiyla açığa kalan reformistlerimiz ve kimi gruplar, İsveç'te oturup "Kürdistan Kurtuluş Cepesi-KKC" ni inşa etmeyi bile ihmal etmiyorlar! .

Oysa yeni dönemi karakterize eden devrimci süreç bir bütün olarak ulusal kurtuluşçu güçlere ciddi görevler, yeni ve ileri atılımlar dayatıyor. Bunu doğru kavramak; zaafaların kaynağına inerek yetmezlikleri aşmak; faydacılığı, dar grupçuluğu "önce can sonra canan" anlayışından doğan endişeleri ve sekterliği bir yana bırakarak ulusal çıkarların öngördüğü savaş çizgisinde birleşmenin sorumluluğunu duymak; böyle bir savaşımın gerekli kıldığı fedekarlığı, cesareti göstermek ve muhtemel güçlükleri göğüslemeye hazır olmak gerekiyor. İşte, zaferi yakınlaştıracak tek çıkar yol budur. Aksi halde, ne Güney Kürdistan yurtsever güçleri birlik yolunda attıkları adımı geliştirip ulusal bazda bir birliğin temellerini atabilecek; ne birbirlerine tutunarak yaşamın yeni yönelimleriyle süreci bulandırmak isteyenler varlıklarını koruyabilecek; ne de pazarlıklarla mesafe alınabilecektir. Kuşkusuz bundan direnişçi güçler de payına düşeni alacaktır. Ancak tarih, sürecin nabzını elinde tutan, en geniş güçlerin birliğinde ısrarlı olan direnişçiliği aklayacaktır.

Kürdistan uzun erimli ve zorlu bir savaşa sahne olacaktır TSK bu onurlu savaşımın ön saflarında yerini alacaktır! . .

Kuzey Kürdistan, ülkemizin jeo-politik bakımdan en önemli ve en büyük parçasını oluşturuyor. Ayrıca ekonomik-sosyal yapı itibarıyla, diğer parçalara oranla Kuzey Kürdistan'da, daha hızlı bir değişim süreci yaşanıyor. Söz konusu değişim, ulusal uyanışı hızlandırıyor; sınıfsal çelişkileri keskinleştiriyor; toplumsal muhalefet için büyük bir birikim yaratıyor. Sömürgeci vahşet karşısında devlet güçlerine yöneltilen silahlı eylemler, Kürdistan zindanlarında yükselen direnişler ve ülke zemininde yürütülen devrimci siyasi çalışma, anılan toplumsal

değişim sürecine dinamizm ve ivme kazandırıyor. Sömürgeci Türk parlamentosunda yaşanan son olaylar bile, ülkede toplanan patlayıcı birikimin, şu ya da bu biçimde de olsa, kimleri nerelerde saf tutmaya zorladığını göstermeye yetiyor. Ki bu, Kuzey Kürdistan'daki mücadelenin, "klasik" ulusal kurtuluş mücadelesine ve diğer parçalara oranla tüm toplumsal sınıf ve katmanları sararak daha farklı toplumsal bir içerikte geliştiğini gösteriyor; onun kendine özgü karakteristik özelliklerini göze batırıyor.

Zaten barbar Türk devletini ve emperyalist müttefiklerini tedirgin eden, onları Kürt sorununu tartışmanın içine çeken, yeni "tedbirlere", yeni "çözüm" (!) öneri ve arayışlarına zorlayan esas öge budur. Çünkü düşman artık, Şeyh Sait, Derişim, Ağrı, Koçgiri, Mahabat ve 74 Güney yenilgisinde denen katliam ve bastırma harekâtlarıyla, bugünkü mücadelenin boğazlanamayacağını görüyor. Ve bunu gördüğü için de, Kürdistan'da, her türlü hile ve alçaklığı içeren çok yönlü bir savaş yürütüyor; yetersizliklerini aşmaya çalışarak Kürdistan halkına dayattığı savaşı sürekli kılabilecek köklü hazırlıklar yapıyor; kısaca savaş içinde uzun vadeli bir savaşa hazırlanıyor. Onun, kırsal alanları boşaltma, toplu sürgünler, silahsız savunmasız kitlelere ve yurtsever güçlere yönelttiği saldırı operasyonları eşliğinde; "korucu"luk sistemini "özel hareket timleri"yle takviye edip geliştirmek istemesi, daha doğrusu yeni Hamidiye Alayları örgütlenme çabaları, sömürge valiliğini ihdası; Kürtlerden oluşturulacak ordu hazırlıkları, Bask, İrlanda, Korsika vb. de uygulanan sömürgeci politikaları yakından izleyip, bunlardan edindiği sonuçları Güney ve Doğu Kürdistan'daki deneyimlerle birleştirip, günümüz koşullarına "cevap verebilecek" sömürgeci politikalar üretme çalışmaları, buna bağlı olarak Kürt reformist güçlerine göz kırpmaya, onları ve diğer parçalardaki kimi kurtuluşçu güçleri, radikal mücadele çizgisine karşı kullanmaya, ya da, Kürdistan'daki direnişin zaafına basarak onlardan yararlanmaya özel bir özen göstermesi, bu sinsi ve hain politikanın çıplak örneklerini oluşturuyor. Hatta legal, "Kürt Partisi" ve kimi kültürel hakların verilmesi tartışmaları, bu sinsi politikanın, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine paralel olarak daha da derinleştirileceğini gösteriyor.

Kürt reformist güçleri ve kimi Kürt burjuvaları ise, statükonun zorlandığını gören sömürgeci düşmanın baş vurmak zorunda kaldığı hileleri, birer nimet sayıyor; kabaran "demokrasi" ve dernekçilik özlemlerini tatmin etmek için yeni bir yeşil ışık bekliyorlar! Ancak ne sömürgeci şiddetin gölgesinde mücadeleyi saptırmak isteyen düşmanın hileleri ve ne de Kürt reformist güçlerinin uzlaşmacı yönelimleri, Kürdistan'daki devrimci süreci geri çekmeye ya da yumuşatmaya yetmeyecektir. Çünkü Kürdistan'da çok hızlı ve dinamik bir gelişme var. Ayrıca halkımız, renkten renge giren ve zaman kazanmak isteyen sömürgeci canavarı, bugün daha iyi tanıyor. Ve O, sadece kültürel haklar değil; en başta ana vatanında bağımsız, özgür ve insanca yaşamak istiyor; bağımsız, özgür ve demokratik bir Kürdistan için kan ve zulme karşı direniyor.

Kuşkusuz bu, her yeni hile ile, sömürgeci statükoda açılan deliklerden yararlanmamak anlamına gelmiyor. Tam tersine Kürdistan devriminin lehine kullanılacak en basit olanaktan dahi sonuna kadar yararlanmak; silahlı mücadele ile toplumsal örgütlenme ve savaşımı diyalektik bir bütünlük içinde ele almak; gerilla savaşıyla siyasal mücadelenin, kırlarla şehirlerin eşgüdümünü sağlayacak zemini bugünden

adım adım örmek gerekiyor. Zira kırlardan giderek ya da kırları esas alarak, kapitalizmin egemenliğindeki Kürdistan'ı "kuşatmak" mümkün değildir. Kürdistan şehirlerinde oluşan işçi sınıfı ve büyük bir işsiz ordu var. Ayrıca köylülüğün % 70'inden fazlasını tarım işçileri ve yoksul köylüler oluşturuyor. Dolayısıyla toplumsal örgütlenme ve siyasal mücadele, klasik bazı sömürgelele oranla daha bir önem kazanıyor. PKK'nın kırları esas alan 4 yıllık direnişinden çıkarılacak kimi sonuçlar da, bu tesbitimizi doğruluyor. Ancak bu söylediklerimizden, Kürdistan devriminin gelişme yolunu belirleyen silahlı mücadeleden vazgeçmek ve savaşımı toplumsal mücadeleyle sınırlandırmak, ya da toplumsal savaşımı şehirlere ve silahlı mücadeleyi de kırsal alanlara saptirmek gerektiği sonucu çıkarılamaz. Aksine düşmanın dayattığı savaşı kabullenmek; ama onun "minderinde" dövüşmekten özenle kaçınmak; vahşet saçan saldırı ve teröre, Türk devletinin hayat damarlarına silahlı saldırılar düzenleyerek cevap vermek; böylece onu zayıflatmak, otoritesini sarsmak ve söz-konusu eylemleri propaganda aracı yaparak şehirlerde ve kırlarda toplumsal örgütlenmeyi ve mücadeleyi geliştirmek; en geniş cephe taktiklerini öne çıkararak kudretli bir gerilla savaşına hazırlanmak gerekir.

Öte yandan bu, Kürdistan halk savaşının sadece ilk aşamasını oluşturuyor. Hayalci olmamak, kadroları ve savaşçıları işçi sınıfı ideolojisi ve ulusal kurtuluş savaşımızın nesnel gerçekliği ile silahlandırmak, kitlelere doğru ve devrimci savaş stratejimizin aşamalarına uygun ve isabetli hedefler göstermek gerekiyor. Düşman hâlâ güçlüdür. Bu, bugün için geçici de olsa (ki, geçicidir.) objektif bir gerçektir. Düşmana ölümcül darbeler vurmak, ancak, kır ve şehir bağlantısının güçlendirildiği bir zeminde, sürekli saldırı stratejisini esas alarak, geliştirebilecek bir gerilla savaşıyla mümkündür. Kürdistan, uzun erimli ve zorlu bir savaşa sahne olacaktır. Öznel iradeyle ya da zorlamayla, bu süreci biçimlendiren koşulları değiştirmenin olanağı yoktur. Ortaya çıkışıyla birlikte bu nesnel gerçekliği bilince çıkarmaya çalışan, devrimci gelişme yolunun öne çıkardığı görevleri omuzlamak için korkusuzca ileri atılan, bugün daha bir açığa çıkan direnişin zaaflarına, dün, dostça dikkatleri çekmeye çalışan ama sömürgeci zorbalığa karşı direnişi simgeliyen silahlı eylemleri "provokasyon" olarak niteleyip, silahlı mücadele çizgisini yadsımak ve direnişçi güçleri karalayıp gammazlamak isteyen, reformist güçlere karşı da açık ve kararlı bir mücadele yürüten TSK, bundan böyle hayatın her alanında halkımıza dayatılan savaşın ön saflarında yerini alacak; ancak hayalciliğe ve reformizme düşmeden devrimci savaş stratejisini konuşacaktır. Ayrıca MK, Birlik ve Cephe kelimelerini haysiyetli birer kavram olarak kabul eder. Bunların soysuzlaştırılmaması gerektiğine inanır ve ulusal kurtuluşun mantığına uygun olarak, geniş cephe taktiklerini gündemde tutar. Ve fakat reformist güçlerin teşhiri üzerinde yoğunlaşmayı, buna karşı, direnişçi güçlerle eşitlik, karşılıklı saygı ve demokratik ilkeler ekseninde dayanışmayı sıklaştırmayı güncel bir görev olarak tesbit eder.

**TSK, gelişen bir sınıf hareketidir;
yapısal zaafalarını ve yetmezliklerini,
açtığı yeni çığırdada
savaşımı daha da geliştirerek aşacaktır! .**

TSK, sık sık vurguladığımız gibi, yenilgi döneminin

biçimlendirdiği olağanüstü koşullarda ve ciddi iddialarla ortaya çıktı. Yalnızca bu bile, dönemin güçlükleri yanında, zamanın hızlı akışıyla yarışmak zorunluluğunun beraberinde getireceği yeni zorlukları omuzlamayı gerektiriyordu. Ayrıca Birlik Hareketi olmanın yapısında taşıdığı dez-avantajlar, tasfiyecilik, tekelcilik, süreci geriye çekme yönelimleri ve Avrupa bataklığının ürettiği amansız çürümeyle boğuşmak vardı işin içinde. . Bu ve daha bir yığın sorunla henüz işin başındayken yüz yüze gelen TSK, ya Avrupa metropollerinde dernekçilik oynayacak; günbe gün soysuzlaştırılan "siyaset"e katkıda bulunacak ve giderek tabela örgütüne dönüşecekti; ya da Kürdistan işçi sınıfına ve halkına karşı duyduğu sorumluluk gereği, hertürlü riski göze alarak, zor ama onurlu ve kişilikli bir mücadele yolunu seçecekti. İşte TSK, bu ikinci yolu tercih etti; ülkeye dönme, sıcak savaş alanlarına yayılma ve Kürdistan'daki devrimci sürece radikal bir biçimde müdahale etme kararına vardı. Açık ki, ideolojik, politik ve örgütsel inşa süreci yaşayan bir örgüt bakımından bu, tarihi bir anlam ifade ediyordu ve kolay değildi.

Ve bu işin kolay olmadığını **Merkez Komitesi**, Haziran-1986'daki ilk toplantısında, döne döne vurguladı; **Tüm Organ ve üyelere** yayınladığı **Genelge** ile, ideolojik, politik ve özellikle örgütsel alanda omuzlanan yükün ağırlığına işaret etti; başta **Merkez Komitemiz** olmak üzere, tüm Organ ve üyelerin önüne -diğer konuların yanısıra özellikle pratik örgütsel faaliyetler konusunda- somut görevler koydu:

"..Biz henüz işin başındayız. Diğer bir değişle, hedeflediğimiz örgütün temellerini atmış bulunuyoruz. Söz-konusu örgütün inşası ve inşa sürecine tekabül eden savaşım içinde O'nun çelikleşmesi önümüzde duran bir numaralı görevdir. Bu bakımdan eylemimiz, zaferin kendisi değil, sadece zafer istemi demektir. Zaferi belirleyen ise, savaşım sürecinin öne çıkardığı teorik ve özellikle pratik sorunların çözümü, kısaca örgüt çalışmasının kendisidir. Ayrıca örgüt çalışmasında, mevcut olanaklar, araç gereç, insan unsuru ve kadroların niteliği ile kendisini yakıcı bir biçimde dayatan görevlerin ağırlığı arasında doğru bir orantı var. Ve bu orantının göstergeleri başarıyı etkileyen faktörlerdir. Bu konuda küçümsemeyecek güçlüklerle karşı karşıya olduğumuz açıktır. Bunun yanısıra TSK olarak ortaya çıkışımızın bizatihi beraberinde getirdiği belli zorluklar var. Yine ileriye doğru atılan her ciddi adım, göğüslenmesi zorunlu belli sorunlar getiriyor. Bütün bunlar, omuzladığımız yükü kat kat arttırıyor. Bu bakımdan işimiz zor, sorumluluğumuz büyüktür."

".. Merkez Komitemiz, ülke zemininde gücünü ve çalışmasını yoğunlaştırmayı, politikasının bir köşe taşı, örgütsel çalışmalarının ana halkası olarak ele aldı. Çalışmalarını ve kadrolarını buna uyarlamaya kararlaştırdı. Tesbit edilen politika doğrultusunda pratik adımlar atıldı, atılıyor, atılacaktır. Ayrıca Merkez Komitemiz, başta temel mücadele alanımız olan Kuzey Kürdistan olmak üzere, örgütsel çalışmamızın gerekli kıldığı her alanda **fiilen** Hareketin pratik önderliğini üstlenmeyi kararlaştırdı. Ve Hareketin pratik önderliği alanında şu ya da bu nedenle meydana gelebilecek boşlukları, koşullar ne olursa olsun doldurmaya, yeni yeni ihtiyaçları karşılamakta tereddütü yer verilmemesine karar verdi."

"Tüzük, Hareketimizin örgütsel işleyişini, bu işleyişin kurallarını, organ ve üyelerin yetki ve sorumluluklarını açık bir biçimde belirliyor. Her Organ ve her üye, Tüzüğün tam

olarak uygulanması için yüklendiği sorumlulukları eksiksiz yerine getirmek zorundadır. Ayrıca tüm organ ve üyeler, Tüzükle güvence altına alınan haklarını korkusuzca kullanabilirler, kullanmalıdırlar." (TSK-MK Genelgesi, Haziran-1986)

Ve tesbit edilen hedefler doğrultusunda alınan bir dizi kararın hayata geçirilmesine başlandı. Aradan geçen birbuçuk yıllık bir süre içinde, ideolojik, politik ve örgütsel alanlarda önemli mesafeler katedildi; yeni yeni mevziler kazanıldı, önemli güçlükler aşıldı. Ancak bu olumlu gelişmelerin yanısıra, yapısal zaaflarımız ve yetmezliklerimiz daha bir açığa çıktı. özü itibariyle pek ciddiye alınmaması gereken ve yaşadığımız dönemin kazanılmasında son derece doğal, hatta bir bakıma kaçınılmaz olan, bazı **dökülmeler** yaşandı.

Katedilen mesafeleri doğru kavramak, zaaflarımızı ve yetmezliklerimizi bilince çıkarmak durumundayız:

Herşeyden önce, ideolojik-politik hattımızın doğruluğu, bu dönemde, devrimci-yurtsever kamuoyu ve kitleler nezdinde bilince çıkarıldı. Merkez Organımız **Hêviya Gel**, çıkarıldı; bir-iki aksama ve teknik eksiklerle birlikte yayın yaşamını sürdürdü. Teorik tezlerimizin bilimselliği, açıklığı, yenilikçi ve tutarlı yayın politikamız sonucunda, **Hêviya Gel**, kısa sürede ilerici ve devrimci kamuoyunda aranan bir yayın organı haline geldi. Ayrıca O, ideolojik-politik hattımızın ve atılımcı pratik faaliyetlerimizin sağladığı avantajların yanında, yeni bir **çılgırı** açmamızda önemli bir işlev gördü. Ideolojik yetkinleşmeye ivme kazandırdı. Ancak Merkez Organımız temelinde öngörülen eğitim çalışmaları, birçok birimimizde hayata geçirilmedi ya da "geçirilemedi". Yayın dağıtımında hedeflenen militanlaşma sağlanamadı. Yeni yeni kadrolara yazı yazdırma alışkanlığı, istenen düzeye vurdurulamadı. Kuşkusuz bu eksiklerin süratle aşılamamasında, **Hêviya Gel**'in yüklendiği ikili görevin payı oldu. Ama sorunu sadece buna bağlamak, doğru değil; daha fazla özveri ve yaratıcılıktan kaçmaktır. Bu durumu, değişen koşullar ve öne çıkan ihtiyaçlarla birlikte değerlendiren **Merkez Komitemiz, Hêviya Gel**'in işlevini değiştirmeye, O'nu bir kitle yayın organına dönüştürmeye ve **DENG** adıyla yeni bir Merkez Komitesi yayın organını çıkarmaya karar verdi. Araştırma ve tartışma ruhunun geliştirilmesi, kadrolara yazı yazdırma alışkanlığının teşviki için gerekli tedbirlerin alınmasını kararlaştırdı. **Hêviya Gel** ve özellikle **DENG** temelinde eğitim çalışmalarının aksatılmadan yapılmasını, tüm birimlerin önüne ertelenmez bir görev olarak koydu. Yayın dağıtımında mutlak militanlaşmayı hedef olarak belirledi.

Diğer yandan, Haziran-1986 MK Genelgesinde de belirttiğimiz gibi ideolojik yetkinleşme olayını, sadece bununla sınırlamıyoruz. Hareketin bir okula kavuşturulması için planlanan çalışmalarımız sürüyor. Bu yoldaki hazırlıklarımızın bir ön basamağı olarak nitelenebilen bazı siyasi eğitim devreleri yapıldı. Askeri alandaki eğitim çalışmalarımıza belirli bir süreklilik kazandırdık. Çok sınırlı da olsa bu alanda, kendi kadrolarımızı ve insanlarımızı eğitebilen uzmanlara kavuştuk. Ayrıca eğitim devrelerini tamamlayan insanlarımızı, cephenin ön saflarında **psikolojik eğitimden** de geçiriyoruz. **Hareket Okulunun** en kısa sürede açılması, önümüzdeki görev olarak duruyor. Merkez Komitemiz, önümüzdeki dönemde bu görevin üstesinden gelecek; teorik ve teknik yetkinleşmeye yeni bir ivme kazandıracaktır. Ancak başta MK üyeleri olmak üzere tüm kadrolar, ayrıca -Haziran 1986 genelgesinde belirlemeye çalıştığımız çerçeve dahilinde- kendi ken-

dilerini eğitime görev ve sorumluluğuyla karşı karşıyadırlar.

Yine "ideoloji, savaşımın temel ve pratik sorunlarının ilkesel çözümünü belirler. Karar oluşturma ve alınan kararları gerçekleştirme sorumluluğu ise politikaya aittir". Ve ikisi arasında diyalektik bir bütünlük var. Bu nedenle politikada, ideolojik belirlemelerle uyum ve tutarlılık, duyarlılık ve kararlılık, siyasal bir örgütün yaşamında hayati bir önem arz eder. Hareketimizin, birbuçuk yıl gibi kısa bir sürede, kazandığı prestij ve mevzilerde, ilkesel, gelişmeler karşısında duyarlı, engeller ve güçlükler karşısında soğukkanlı ve kararlı politik tutumumuzun payı küçümsenemez. Ancak alt birimlerde, yer yer insiyatif kullanma yetersizliği ve zaman zaman politik tavır alışlarda duyarsızlıklar görülüyor. Bunlar, kısım-örgütsel kurumlaşma sürecini henüz tamamlayamayışımızdan kaynaklanıyor, kısmen de örgütsel inşaa sürecimizin kadrolara yüklediği görev ve sorumlulukların gereği gibi kavranmamasından ileri geliyor. Merkez Komitemiz, önümüzdeki dönemde, bunun da önlemlerini alacak; eğitim ve denetim üzerinde yoğunlaşarak bu yetersizliği de aşacaktır.

TSK olarak, gelişmemizin ve yapısal zaaflarımızın en gerçekçi göstergeleri, pratik faaliyetlerimizdir. Bilindiği gibi Hareketimiz, yapılanmasıyla birlikte ideolojik-politik çalışmalarını yanında esas olarak pratik örgütsel faaliyetler alanında güçlü adımlarla ileri atıldı. Örgütsel birleşme ve kaynaşma sürecini, ülke içindeki örgütlülüğü güçlendirme, Kürdistan devriminin bir anlamda cephe gerisini oluşturan Ortadoğu'ya yayılma, bu alanın teknik ve diğer imkanlarından yararlanma ve Kürdistan'da üslenme çalışmalarıyla iç içe geliştirmeye çalıştı. Başta MK üyeleri olmak üzere birçok kadronun görev yerlerini değiştirdi; Ülke içinde yeni insanlar görevlendirdi ve "Stockholm'e artık sığmıyan kimi kadrolarında içinde bulunduğu" bir gurupu da Lübnan sahasında askeri eğitime almak ve Kürdistan'a göndermek üzere Ortadoğu'ya çekti.

Artık örgütsel yaşamımızda öncülük ve devrimcilik, parlak ve fiyalkalı sözler olmaktan çıkmış oluyordu. Ufukta görülen yeni adımlarla bu, daha bir pekişiyordu. Böylece her öncü ve her kadro için tarihsel bir sınav, her partizan için yeni bir deneme dönemi başlamış oluyordu. Ayrıca atılan adımların sunduğu olanakları enerjik bir çalışmayla zamanında değerlendirmek, yeni atılımların hazırlığını yapmak; atılan adımların hareketin saflarında yarattığı düzen bozukluğunu gidermek ve öne çıkardığı değişik türden sorunlarla boğuşmaya hazır olmak gerekiyordu. Hareketimiz, Haziran-1986 MK Genelgesinin yanısıra, "Yeni sorunlar ve yeni görevler!" ve "TSK 1 Yaşında!" başlıklı değerlendirmelerle, yaşanan sorunların kaynağına zamanında işaret etmiş; yapısal zaafların ve yetmezliklerin, mücadelenin daha da geliştirilmesiyle aşılabileceğine dikkatleri çekmişti.

Nitekim sosyal pratik tesbitlerimizi doğruladı. Atılan ileri adımlar, örgütümüzün tabanında büyük bir coşku yarattı. TSK'nın, devrimci-yurtsever kamuoyunun dikkat merkezlerinden biri haline gelmesini sağladı. Girdiğimiz sıcak savaş alanlarında yeni ilişkiler kotarıldı; yeni mevziler kazanıldı. Ve saflarımıza, mücadelenin her alanında az sayıda da olsa, yeni yeni insanlar katıldı. Ancak tayin edici olan olumlu gelişmelerin yanısıra Birlik Hareketi olarak devraldığımız zaafklar da kendisini dışa vurmakta gecikmedi. Yenilgi döneminin belaları, gevşeklik gördüğü alanlarda sürekli mikrop üretti. Sıcak savaş ve dağ koşullarında Avrupa yaşamının tadını bulamayan kimi "öncü"ler ve kimi "kadro"lar, iyice dengesiz-

leştiler.(. .)harekete geri adım attırmak ya da kaçamak yaparak Avrupa'ya kapağı atmak için her türlü renge girdiler. Dahası bunlardan bazıları, açıkça buldukları birimi dağıtmaya çabaladılar.

Örneğin; Stockholm'e "sığmıyan" (B. . .)denen unsur, daha Lübnan sahasına girmeden hastalık numarasına ve disiplinsizliğe başladı. Genç bir arkadaşımızı tokatladı. Lübnan alanına gittikten hemen sonra da silah taşıyarak, organ tanıyarak ve hizipçilik yaparak o birimi tahribe yöneldi. (. .) Hareket, iyice dengesizleşen bu kişinin durumuna müdahale etti; askeri alandan ayırdı; üç ayrı ilde mütahassıs doktorlara gönderdi. Ciddi bir rahatsızlığının olmadığı tesbit edildi. Yeni görev alanı olan Güney Kürdistan'a gitme hazırlıkları yapacağı yerde İsveç'e dönme çabasını gizlice sürdürürken, MK üyesi olmanın avantajlarını kullanabilmek umuduyla da genişletilmiş MK toplantısını bekledi. Ancak daha toplantının başında umduğunu bulamadı. Aksine, görevden kaçmanın ve ettiklerinin hesabını vermekten kurtulamayacağını ve girdiği hizip ilişkisinin de artık kendisini kurtaramayacağını anlayınca toplantıyı ve Hareketin kampını terkedip İsveçin yolunu tuttu.

Bir diğeri, Kürdistan'a gitmek üzere geldiği "ilk durak"ta, gezmeye çıkıyorum deyip, önce "Pêşeng" in yanına kaçtı. Sonra tekrar Hareketin kampına gelip "özeleştirir" verdi ve Kürdistan'a gideceğini söyledi. Gittiği "ikinci durakta", bu kez "TSK'yı komünistleştiremediği" gerekçesiyle kaçıp PKK'ya sığındı. Bu unsurun yarın, fırsat bulduğunda nereye kaçacağı ve kimlere yar olacağı ise henüz belli değil(!)

(. . .)

Ortadoğu birimimizde yaşanan bu ve benzeri dökülme olayı, daha ortaya çıkışımızdan beri, fırsat buldukça, içimizde inançsızlık yayan ve gevşekliğin taşıyıcılığını yapan ve ufukta görülen yeni adımlardan ötürü de temelli sıtmaya yakalanan (K. . .) unsuru için büyük bir koz oldu. Reformist güçlerin ve kimi direnişçi güçlerin "TSK dağıldı, dağılıyor" teranelerine (K. . .)da katıldı. Bu kişiliksiz unsur, Avrupa alanında, önderliğin sıcak mücadele alanlarına kaymasından da yararlanarak, tasfiyeciliği meşrulaştırmak için elinden geleni ardına koymadı. Avrupada yetkili bir ağız olarak hareketin "dağıldığını" (!) sinsice kadrolar arasında yaymaya çalıştı ve Ortadoğu'daki dökülme olayını örgüte karşı kullanmaya yöneldi. Zaten genişletilmiş MK toplantısına da böyle bir hava içinde ve örgütü tasfiye etmenin çalışmasını yaparak gelmişti.

Ne var ki, "evdeki hesap pazara uymadı". Örgütü tasfiye ederek evinde oturmaya soyunan (K. . .), geri adım attı. (B. . .)dahil, görev alanlarını terk eden diğer unsurların, esas olarak mücadeleden kaçtıkları; dökülmelerin ağırlıklı olarak Avrupa alanından çekilen insanlar arasında görüldüğü ve % 50-60 arasında olduğu tesbit edildi. Dökülme olayının bir bakıma doğal olduğu, ancak düşmana yönelmenin ciddi hazırlığı içinde bulunan örgütümüze belli bir zaman kaybettirdiği vurgulandı. Fakat yaşanan dökülme olayına ve bazı birimlerde geliştirilmek istenen gevşekliğe rağmen, Hareketin, Lübnan sahasında yeni yeni mevziler kazandığı, yeni yeni insanların saflarımıza katıldığı; bir bütün olarak Ortadoğu'daki örgütlülüğümüzün ve ilişki ağımızın 10 kat arttığı bilince çıkarıldı. Daha da önemlisi, ülke içinde dar ama dinamik bir örgüte kavuştuğumuz ve artık bu alandan kan alan bir örgüt durumuna geldiğimiz tesbit edildi. Ancak Avru-

pa birimlerimizin, -istisnalar hariç- hantallıktan kurtarılmadığına, atılan ileri adımların tabanda yarattığı coşkunun atılma dönüştürülemediğine de dikkat çekildi.

Örgütsel gelişmemizin boyutlarını ve yaşanan sorunları bir bütünlük içinde değerlendiren Merkez Komitemiz, TSK'nın gelişen bir sınıf Hareketi olduğu bir kez daha vurgulandı. Mücadelenin olduğu yerde sorunların ve dökülmelerin de kaçınılmaz olduğu belirtildi. Ayrıca savaşımızda yaşanan sorunlara ve dökülmelere bakarak mücadeleyi noktalamaya asla ve asla yer olmadığına işaret edildi. Aksine yapısal zaaflarımızı ve yetmezliklerimizi, ancak açtığımız yeni çığırda savaşımı daha da geliştirmekle aşabileceğimize dikkat çekildi. Yeni atılımlar için örgütsel yapının daha da dinamikleştirilmesi için gerekli tedbirler üzerinde duruldu. Geline aşamada mücadelenin istemlerine uygun olarak MK'nın, tümüyle ülke zemini ve eklentilerinde konumlandırılması kararlaştırıldı. Böylece (K. . .) ve bazı MK üyelerinin Kuzey Kürdistan'a, diğer bazı MK üyelerinin de Güney Kürdistan'a gitmeleri öngörüldü. Ayrıca Avrupa örgütümüzün reorganize edilmesi, merkezi ve dinamik bir yapıya kavuşturulması kararı alındı.

Diğer yandan, TSK olarak örgütsel kurumlaşma sürecinde olduğumuza dikkat çekildi. Kurumlaşma sürecini hızlandırabilmek için, denetimin sıklaştırılması, hiyerarşik yapıya dikkat edilmesi, yatay ilişkilerden kaçınılması, demokratik merkezîyetçilik ve katı disiplinin diyalektik bir bütünlük içinde işletilmesi üzerinde duruldu. Merkez Organımızda bu konuya ilişkin teorik değerlendirmelere yer verilmesi kararlaştırıldı. Başta MK üyeleri olmak üzere tüm kadro ve üyelerin, tüzüğümüzde belirlenen hak ve ödevlerini kullanmaları, ancak bunu yaparken kurumlaşma sürecinin gerekli kıldığı duyarlılığı elden bırakmamaları gerekiyor.

Yine, Merkez Komitemiz, can alıcı sorunlarımızdan biri olan mali sorunu tartıştı. Köklü çözümler için Politik Büro-yu yetkili kıldı.

İşte Kasım-1987'de yapılan genişletilmiş Merkez Komitesi toplantısında, yukarıya aldığımız değerlendirmenin çerçevesini ve sıralanan tüm kararları onaylayan (K. . .) unsuru, ilişkilerini devr etmek üzere gittiği F.Almanya'da -özellikle Özal'ın seçimi kazanmasından sonra- yeniden sıtmaya tutuldu. Ve alınan tüm kararları, biligileri çarpıtarak örgütü dağıtmaya yöneldi. Ancak, Aralık-1987'de Bremen'de yapılan toplantıda, aynı kişiliksizliği devam ettiren bu unsur, kadroların ve sempatizanların sert iradesine çarptı. "Örgüt dağıldı, dağılıyor" derken, kendisini dağıtıp İsveç'e kaçmak zorunda kaldı. Ancak bu ve benzer bazı mücadele kaçınımları birbirine yaslanarak kendi kaçışlarını ve rezilce konumlarını maskeleyerek çabası içine girdiler.

Hareketimiz bu yeni dökülme olayını ve başvuru alacakça girişimi de açığa çıkardı ve aştı. 15-17 Ocak tarihleri arasında, F.Almanya'da toplanan TSK-Dayanışma Komiteleri Avrupa Konferansı, sadece tasfiyeciliğin önünü almakla kalmadı; tasfiyecilerin maskesini düşürdü; Avrupa örgütümüzde yaratılan ağır tahribatların sorumlularını ve kaynağını bilince çıkardı; Örgütümüzün gücünü ve kararlılığını dost ve düşman güçler nezdinde birkez daha bilince çıkardı. Avrupa örgütümüzün çelikleşmesi yolunda ileri bir adım oldu.

Merkez Komitemiz, Genişletilmiş Kasım-1987 toplantısının hemen ardından hortlayan tasfiyecilik olayını değerlendirdi. Genişletilmiş toplantıda alınan kararları gözden geçirdi. Sözkonusu kararların hayata geçirilmesi için gerekli tedbirleri aldı. Örgütte yarattığı tahribatlarla yetinmeyen, deşifrasyon ve tasfiyecilikte ısrar edenlerin yargılanmasına karar verdi. Ve TSK'nın bugün dünden daha güçlü olduğunu bir kez daha vurguladı.

- TSK, Bugün dünden daha güçlüdür! .

- Kitlese bir TSK için ileril! .

OCAK-1988

TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ
MERKEZ KOMİTESİ

KÜRDİSTAN ÜZERİNE YENİ...

Baştarafı Sayfa 1'de

F.Almanya ve Fransa'dan temin edildi. CIA elemanları birzat Kürdistan'a gelerek keşiflerde bulundu. Bolca "çözüm" yolları sunuldu ve uygulamaya sokuldu. Ancak bunların hiç biri şimdiye kadar hal çaresi olmadı. Olamıyor. Bunu, ulusal kurtuluş savaşlarını kana bulamada uzman olan ABD görüyor ve biliyor. Vietnam, Filistin, Nikaragua örnekleri ortada. Kürt halkının uyanışı ve özellikle bağımsızlık istemiyle silahlı mücadele temelinde örgütlenip ortaya çıkışı var. Mücadele amacıyla yola çıkan her örgütün anti-emperyalist

bir hatta ilerlemesi, sosyalizmden şu ya da bu ölçüde etkilenmesi emperyalistleri düşündürüyor.

Uzatmalı İran-Irak savaşı bölgede istikrarsızlık yaratıyor. Emperyalizmin çıkarlarına denk düşen haksız bir savaş olmasına karşın, oterite boşluğu Kürt halkının mücadelesine bazı olanaklar da sunuyor. Ve Kürtlerin böylesi bir durumu değerlendirme olasılığı var.

Bu gelişmeleri yakından izleyen, başta ABD olmak üzere, diğer emperyalist ülkeler, kendi uzun vadeli çıkarlarını düşünmek zorundalar. Bu

nedenle boş durmuyorlar ve hiç bir alanda ara boşluk bırakmak istemiyorlar. Tüm olasılıkları göz önüne alarak döneme denk düşen politikayı uygulamak istiyorlar. Biryandan Kürt halkını yok etmek için sömürgecilere her türlü olanağı sunarken; diğer yandan "Türkiye'de Kürt azınlık haklarının çığnendiğinden" dem vurabiliyorlar. Sömürgeciliğin ömrünü uzatmak için siyasi çözüm yolları öneriyorlar. İpin ucunu kaçırmaktan korkuyorlar. 25 milyonluk halkıyla stratejik öneme sahip Kürdistan'ı emperyalistler

gözden çıkaramaz. Bu nedenle mücadelenin yükseliş seyri-ne uygun olarak, ileriki dönemde, kendi çıkarlarına uygun, kendi düşüncelerine denk düşen kürdistanlı güçleri toplamaya, örgütlemeye ve onlar aracılığıyla uzun vadeli çıkarlarını korumaya çalışacaktır. Bunun ön hazırlıkları şimdiden görülmektedir.

Tüm kürdistanlı devrimci-yurtseverlere düşen görev emperyalizmin, yaşanan süreçte oynamak istediği oyunları görmek, açığa çıkarmak ve onu saf dışı bırakacak bir politika ortaya koymaktır.

KÜRDİSTAN TARİHİNDEN BİRKAÇ SAYFA (2)

Köleci Kürt Devletleri

Yukarıda Kürtlerin ataları olarak kabul edilen topluluklardan kısaca bahsettik. Var olan kaynaklar ve sınırlı bilgilerle, Kürt toplumunun ilkel komünal dönemine ilişkin yaşamı hakkında belirlemeler yapmak mümkün değildir. Ancak yukarıda adı geçen bölgelerde, yani, Kürdistan'ın değişik bölgelerinde yaşayan büyük kürt aşiretleri, belirli dönemlerde bir tür hükümetler oluşturarak, o döneme özgü devletler kurmuşlar ve bağımsız olarak yaşamışlar. Kürt toplumunun bu dönemi, tarihteki köleci toplum evresine tekabül eder. Bu nedenle o dönemlerde kurulan Kürt devletlerini, aşiret ve kabile devletleri olarak değerlendirmek gerekir. Çünkü; "Kabile birlikleri, en eski ve ilkel devlet biçimleri oldular. Köle imparatorluklarının çoğunluğu bu aşamadan geçmiştir." bilimsel belirlemesi, kürtlerin kurdukları devlet şekilleri için de geçerlidir.

İlk toplum biçimi olan ilkel komünal toplumda devlet denilen örgütlemeye ihtiyaç duyulmuyordu. Bu toplumda sınıflar da yoktu. Yani toplum, ezen ve ezilen sınıflara henüz ayrılmamıştı. Ancak tarihte ilk kez köleci toplumla birlikte, sınıflar ortaya çıktı. Bir tarafta üretim araçlarına sahip olan köle sahipleri, yani ezen sınıf, diğer tarafta üretim araçlarından yoksun ve ezilen sınıf konumunda olan köleler oluştu. İlk kez bu toplumda devlet, ezen sınıfın sömürü mekanizmasını korumak için en karmaşık ve en yüksek bir örgüt olarak ortaya çıktı.

Toplumların gelişme evrelerine göre, konumuza ilişkin olarak kurulmuş köleci Kürt devletlerini kısaca inceliyeceğiz. Kürtlerin ataları olarak kabul edilen topluluklardan, önce Medler'i ele alacağız.

Köleci Med imparatorluğu

"Bu ilk köleci devletler, MÖ 4.000 ve 2.000 yıllarında, Mezopotamya'da (Sümer, Akad, Babil), Hindistan'da ve Çin'de kurulmuştur. Asur krallığı, MÖ. 2.000 yıllarının ilk yarısında kuruldu. . .MÖ. VII.-VI. yüzyıllarında,

Ortaasya'da Harzem devleti, daha sonra da Kuşanlar krallığı doğuyorlar. MÖ. VIII. yüzyılda, sıra İran'ın batı kesiminde Med'ye geliyor ki bunun da yerini, MÖ. VI.yüzyılda Pers imparatorluğu alıyor." (abç-HG) (1)

Köleci Med imparatorluğunun tarihte yaşadığı süreye ilişkin değişik araştırmalar ve kaynaklarca, değişik tarihler verilmektedir. Arada görülen tarihi sürece ilişkin çelişkilerin iyice ortaya çıkması ve konuya açıklık getirilmesi açısından biz de değişik kaynakları birlikte kullanarak okuyuculara sunmayı yararlı görüyoruz.

Şöyle ki; yukarıda yaptığımız alıntıya göre, Med imparatorluğunun yasamı VIII-VI. yy'lar arasındadır ki, bu da 200 yıllık bir süreyi kapsıyor. Çünkü bu araştırmalar, Med imparatorluğunun kuruluş tarihi olan VI. yy'a dek devam ettirmiş olduğunu gösteriyor. Fakat, diğer araştırmacılar, Med imparatorluğunun MÖ. 601 de kurulup MÖ. 550 de yıkıldığını yazıyorlar. Bu araştırmalara göre, imparatorluk 50 yıl yaşamış oluyor. Kanımızca bu çelişki gibi görünen farklı görüşler, kimi tarihçilerin Med'lerin sadece imparatorluk olarak yaşadığı süreci ele alarak belirlediği tarihtir. Diğer bazıları ise Med'lerin bağımsız devlet olarak yaşadığı dönemi de hesaba katarak imparatorluğun yaşam sürecini belirlemişlerdir.

Örneğin değişik bilgilerden biri de Med Kıralları (padişahları) hakkında tarihçilerin verdiği bilgilerdir.

"Bir süre Hexamenşid (Ahamenid)'lerden II.Erdeşir'in yanında tabip olarak bulunan Yunan tarihçisi Ktezias, Mad (Med) padişahlarının adlarını ve hükmettikleri süreyi şöyle vermiştir:

Aryakis: saltanatı 28 yıl
Mandakis " 50 "
Susarmez " 30 "
Artiyas " 50 "
Arbiyanes " 22 "
Arseyus " 40 "
Artenus " 22 "
Artibarnas " 14 "
Astiberas " 40 "
Espendas " 35 "

Astiyakis " 35 "

Toplam 366 yıl

Fakat yine Yunan tarihçi Herodot'un yazdığına göre:

"Mad padişahlarının sayısı dört olup adları şöyledir:

Diyokis(Ds) 50 yıl

Fera Urtis 22 "

Seyakzar (syakzar) 40 "

Astiyaz 23 "

Toplam 135 "

" Padişahların sayısında Herodot ve Ktezias arasındaki fark şundan dolayıdır: Ktezias, bazı Mad taifelerinin güçlü reislerinin adlarını ve Mannai ile Ararati padişahlarını da Madistan padişahı olarak anmış olabilir. Örneğin II.Sargon'un vergi alıcılarının listesinde Aryak, Artik ve Mandak adları vardır. Bunlar ise Aryakis, Artiyas ve Mandakis olabilirler. Bu üçünden her biri aynı zamanda kendi bölgelerinde hükmediyorlardı. " (2)

Bu durumu belirttikten sonra biz esas konumuza dönebiliriz.

"Son olarak Kaşan'daki Tepei Sialk, Nihavend yakınlarındaki Tepe'i Giyan, Hazar denizinin güneyindeki Tepei Hisar ve Turag Tepe'de yapılan kazılarda MÖ. 2.000 yıllarına ait Medlerin eserleri bulundu ki, bu halkın, bu dönemde, yerleşik olarak sözkonusu bölgelerde yaşadıklarını açıklığa kavuşturmuştur. Medler bu bölgelerde Asurlar'la karşılaşmalarına kadar bağımsız yarı göçebe aşiretler olarak yaşıyorlardı." (3)

MÖ. 900 yıllarında Medlerin ülkesini işgal etmek gayesiyle Asurlar, buraya askeri sefer düzenlediler. Asurlar'ın bu ilk saldırılarında Medler 2-3 bin kadar asker çıkarabiliyorlardı. Asurların bu askeri seferleri karşısında Medler, bölgelerinde bulunan diğer komşu Kürt aşiretleriyle birleşerek bir konfederasyon oluşturdu. Bu süre içinde Medlerin başkent olarak kullandıkları şehir, sürekli olarak değişik bölgelerde bulunuyordu.

Devamı sayfa 15'te

LI SER ZIMAN

(2)

SÛPAN DÛCLE

Bingeha Koka Zımanê Kurdi

Dı xala çûyi de ez lı ser qerekerê zıman bı awaki tevayi rawestam. Dı vê xalê de ji ezê bı kurtebirı lı ser zımanê Kurdi rawestım.

Zımanê Kurdi, zımaneki gelek kevnare ye. Bê guman emrê zımanê Kurdi ji, girêdayê jiyana gelê Kurd e. Dema em lı ser zımanê Kurdi û pêvajoya jiyana Kurdi rawestın, pêwıst e lı gor çarçova vi nivîsê, qonaxên ku dı jiyana gelê Kurd de derbas bûye, ji ber çavan dur nexın. Ger mirov qonaxên jiyana gelê Kurd ku derbas bûye neyne ber çav, rengê zımanê Kurdi û pêvajoya ku jiyaye nıkare bas têbighijê.

Bingeha koka zımanê Kurdi, bı hezar salan kevn e û rasti berya Bûyina (zayina) Isa têt. Lı ser koka zımanê Kurdi, ji aliye zımanzan û dirokzanên Ewrûpi û Rohilatnas ve gelek lêkolînên cûrbecûr çêbûne. Lê dı hinik nuxtan de piraniya ronakbirên Rohilatnas digihjin hev u su. Ev nuxtên ku ronakbir û zımanzan têde wek hev sıfıkirın, yek jê ev e ku zımanê Kurdi, zımaneki serbixwe ye, ji zımanê Ari ye û dı nav gurûba zımanên Indu-Ewropi de cih sitandi ye.

”Disa hinik ronakbirên Rohilatnas û lı gor pısporên ku lı ser vi babetê lêkolin kirine, zımanê Medan, wek zımanê Kurdi ye an ji bı hindıkayi bingehê Kurdiya iroyin e.” (M.E.Zeki, Dıroka Kurdistanê, Weşanxana Komal, R.50)

Disa wek gelek ronakbirên Rohilatnas ji qebûl kirine, zımanê ku dı kitêba Dinê Zerdûşt ya Abıstak de hatiye nivısandın, zımanê kevn yê Medan û Kurdên iroyin e ku Med ji bapirên Kurdan in û lı herêma Kurdistanê, lı herêma Mukri jiyane. Zımanê Zerdûşt û Medan, pır nêziki zımanê Kurdi ya Kurdên Mukri ye. Jı bo numûne, fêde ye ku em lı ser vi babetê tabloyek lı jêr nişan bıdın. Tablo vaye lı dawiya nivîsê, lı jêr e.

Dı derheqê zımanê Kurdi de, fêde ye ku em ditinên ronakbir û zımanzanan wek numûne zêdetır şan bıdın. Belam bı sedsalan e ku dewletên Tırk, Faris û Erebi, zımanê Kurdi, wek zımanê Tırki, Farisi, û Erebi, bı cihanê dane naskırın. Jı bil ku

van dewletan Kurdistanê dı nav xwe de parvekirine, kırine koloni û gelê Kurd dil(êsir) kırine. Evana disa bı sedsalan e ku zımanê Kurdi qedexe kırine, nehiştine ku Kurdi pêşde here û ji bo helandina Kurdi, çı ji destjen wan hatiye teksir nekırine.

Lı ser Dıroka Kurdi, bı lêkolina xwe ve pısporeki navdar yê Rohilatnas EDMONS e. Derheqê zımanê Kurdi de Edmons weha dibêje:

”Bı awaki vekiri û zelal hatiye fehmkırın ku Kurdi, zaravayeke Farisi nine ye. Tersê wê, zımaneki paqij (temiz) û serbixwe ye û dı gurûba zımanê Ari de ye. Xwedi rengeke taybeti ye û xwedi dirokeke gelek kevnare ye.”

Nıviskarê pirtûka (kitêba) ”Dıroka Asur” SDNEY SIMITH ji, derheqê serkaniya zımanê Kurdi de weha dibêje:

”Zımanê Kurdi, zaravayeke zımanê Farisi an şikleke wi yê guharti nine ye. Tersê wê, ew xwedi pêvajoyeke diroke ye û bı serê xwe zımaneki serbixwe ye û ji Farisi hin kevnır e.” (end, R. 173)

Disa lı ser vi babetê Ronakbirê Rohilatnas yê bı nav u deng SOANE, lı ser zımanê Kurdi û rêzımanê (gramera) Kurdi, lêkolineke fireh çêkırıye. Ew bıxwe, zımanê Kurdi baş dızanıbûye û wek Kurdan dıkarıbûye bıpeyive. Soane, lı ser Kurdi, dı lêkolina xwe de weha dınivısi-ne:

”Zımanê zıkmaki yê Kurdan ku iro pê dipeyvın, Zımanê Kurdi, wek ku hinik texmin dıkın, bê saz û bê qaide nine ye. Jı zımanê Farisi ji nehatiye sıtandın, an ji zaravayeke ku paşi hatiye xırabkırın ji nine ye. Tersê wê, Kurdi, zımaneki paqij, qeim û lı gor xwe xwedi sistemeki ye û ji zımanê Ari ye. Beri ku diroka Irani ya kevn bıbe û dı bedêla wê de, diroka ku bı çirok û efsanan ve tije bıbe cih bıstine, pır beri ya wan deman, zımanê Kurdi, bı awake heri paqij u heri pak, lı çiyayên Kurdistanê hebûna xwe parast. Paşi hinik gotinên biyani ketın nav vi zımani. Bı taybeti lı vır dinê islamê roleke gıring sıtandıye. Lê şert u şırûtên ku bı sedsalan rewşeki pêwısti hiştiye, ev bûye asteng lı pêşiya xebıtandın û pêştayîna zımanê Kurdi. Jı bo vê yekê ye ku

çend zaravayên Kurdi hene û divê ji van zaravayan ya gıring wek bingeh (esas-him) bêt sıtandın û xebıtandın, gotinên biyani ji nav bêt avêtın û dı bedêla wan de gotinên ku dı zaravayên dın de hene, pêwıst e têkevin dewsa (şuna) wan. Weki dın, ji bo nivısandına Kurdi, bı tipên kêrhati alfabekek ji divê pêwıst e çêbibe.” (end, R. 173-174)

Wek ku têt zanin, ciyê ciwarbûna gelê Kurd, yanê axa Kurdistanê, dı Rohilatnavin de, xwedi ciyêke sıtratejik û giring e. Lewra bı sedsalan, bı hezarsalan, axa Kurdistanê bûye ciyê qada şer. Ev rewş ji, pır caran Kurdistanê serobino kırıye. Dıgel zıman ve her heyiyên Kurdistanê hatiye talankırinê û gelê Kurd dı her wari de paşda maye. Dı jiyana gelê Kurd de ev rewş, lı ser zımanê Kurdi ji tesirên gelek negatıv hiştiye. Cawa ku dı wari abori, ciyaki, siyasi û kulturî de paşvema-yin çêbûye; her weha zımanê Kurdi ji dı hinik qonaxan de derbasbûye, hetani iro jiyana xwe domandıye, lê her tim astengên mezin lı pêşiya zımanê Kurdi rawestaye û ev asteng ji bûne sedemê paşdamayina Kurdi û hetani iro dı nav zaravayên Kurdi de yekitiya Kurdi pêknehatiye; gelşên zımanê urdi hel nebûye û hwd. . .

Lı gor kitêba dinê Zerdûşt zımanê Abıstak gotinên Kurdi û Farisi wehaye:

zarava	zarava	zımanê	farisi
Slémáni	Kurmanci-Zazaki	abıstak	Farisi
gevre	mezzın	maz	büzürk
masi	masi-mase	mâsya	mahi
tij	tij -tuj	tij	tir
huştir	heştir-uştıra	uştıra	şeter
perd	pert-pır	pereta	pel
roj	hor-roj	hor	arıtáb
meş	meş-mêş	meş	meks
berx	berx	verx	bire
kisse	kisse-kisse	hesa	horî-suhen
zanıyn	zanıyn-zanıin	zan	danısten
men	ez -mın	ezem	men

Baştarafı sayfa 5'te

TSK DAYANIŞMA KOMİTELERİ KONFERANSI..

ürettiği çürümenin beslediği ve inançsızlığın, kendine güvensizliğin, dar grupçuluğun geliştirdiği gevşeklige ve tasfiyecilige karşı yetersiz kaldığı da bir gerçektir. Bunu da bilince çıkararak Konferansımız, Avrupa örgütümüzün eksikliklerine, eski çalışma alışkanlıklarına ve yetmezliklerine dikkatleri çekti; **örgütlenme- mücadele-egitim** ilkesinin esas alınarak gevşekliliğin ve amatörlüğün süratle aşılması üzerinde yoğunlaştı; Avrupa örgütümüzün reorganize edilmesi gereğini dile getirdi. Avrupa örgütümüzün bundan böyle mücadele kaçkınlara, yığınların manevralarına olanak tanımayacak dinamik bir yapıya kavuşturulması için gerekli tedbirleri belirledi.

Tasfiyecilige ve deşifreyona göz yumulmamalı! .

Tasfiyecilik ve deşifreyon, burjuvaziye hizmet etmek demektir. Bunun böyle olmasına karşın sol siyasal arenada, bu konuda çoğu zaman, benden sonra tufan mantığıyla hareket edildiği; hatta kimilerinin de "sosyalistlik", "devrimcilik" adına bu tür yeltenişlere çanak tuttuğu bir sır değildir. Bunlar yaşandı, yaşanıyor. Ancak yaşanan süreç, bu ilkelliğin, daha doğrusu ahlaksızlığın, aşılmasını dayatıyor.

Özgür irade birliğini esas alan Hareketimizin, ayrılma özgürlüğüne de tahammüllü olduğu tartışma götürmez. Ancak "ayrılma özgürlüğü" adına tasfiyeciliğin ve deşifreyonun meşrulaştırılmasına göz yumulmamalıdır. Bu bakımdan, Konferansımız, tasfiyecilik ve deşifreyonda ısrarcı görünen kimi mücadele kaçkınlara yakından izlenmesi ve gerekiyorsa bunlar hakkında daha ciddi tedbirlere başvurulması gereğine inanır.

TSK bugün dünden daha güçlüdür. Yeni atılımlar için ileri! .

Merkez Komiteleriyle Avrupa metropollerine postu seren reformist güçler ve bir türlü kişilik kazanamayan kimi kürt örgütler, TSK'nın bittiğini, dağıldığını yaymaya çalışıyorlar.

Baştarafı sayfa 3'

seyi şaşırtmadı. Kimisi paniğe kapılıp kendi kaçışını maskeleyerek için, kadroların Avrupadan çekilmiş olmasından da faydalanarak, hareketin Avrupa biriminde tasfiye çalışmasına yöneldi. Bu zatın yalan ve mesnetsiz iddiaları, Almanya biriminde yaptığı toplantıda suratına bir şamar gibi patladı. Örgüt tabanı harekete sahip çıktı, tasfiyeciler şaşkınlık içinde toplantıyı ter edip kaçmak zorunda kaldılar.

Daha sonra yapılan TSK Dayanışma Komiteleri Avrupa konferansına da katılma cesareti bile gösteremediler. **- Korkaklara ve tasfiyecilere şans yok!**

Halkımızın ulusal bağımsızlık savaşında daha güçlü bir TSK için ileri! .

F.Almanya
TSK taraftarı Xalıt

Bir süredir dökülen kimi unsurlar ve tasfiyecilige soyunan bazı mücadele kaçkınları da bu koroya katıldılar. Bütün bunlara özünde gülüp geçmek gerekir. Ancak, şunu belirtmekte yarar var: ne kaçkınlığımız ve ne de dedikoduyu meslek ve sanat edinen kimi reformist Kürt örgütleri, bu ve benzer işlevleri üstlenmekle de burjuvazinin değirmenine istedikleri suyu akıtamayacak ve hüsrana uğrayacaklardır. Çünkü, TSK, bugün dünden çok daha güçlüdür. ve O, bu gücünü, kaya gibi sağlam ideolojisinden, kişilikli ve istikrarlı politikasından, demokratik merkezîyetçi işleyişinden, militan pratiğinden, halkına olan sonsuz inancından ve sıcak savaş alanlarına yönelmedeki inatçılığından alıyor. Kaldı ki, bugün biraraya gelmeye çalışan tasfiyeci-kaçakların, inançsızlığa düşerek tasfiyeci konumlara düşen kimi unsurların, hiçbir ideolojik-politik ve örgütsel ayrılık gerekçesi ortaya koyamaları, daha düne kadar birbirlerine "sahiplik" edememeleri, tek tek düşmeleri ve kendilerini savunma cesaretini bile gösterememeleri, örgütümüzün güçlülüğünü ve kararlılığını göstermeye yetiyor.

Bu verili durumu esas alan Konferansımız, **yeni atılımlar için ileri** şiarıyla, sıcak mücadele alanlarıyla daha iyi bir dayanışmanın örgütlenmesini ivedi bir görev olarak Avrupa Örgütümüzün önüne koydu. Atılan yeni adımların doğurduğu maddi sorunların aşılması için köklü çözüm yollarının araştırılması, Hareketimize verilen desteğin dahada güçlendirilmesi üzerinde yoğunlaştı. Ve buna bağlı olarak "88 DE DAHA GÜÇLÜ BİR TSK İÇİN İLERİ ! ." kampanyasını açtı. Avrupa örgütümüzün tüm üye ve ileri sempatizanlarını 10 gün süreyle kampanya için çalışmaya ya da -bir defaya mahsus olmak üzere- aylık ücretinin üçte-birini Harekete bağışta bulunmaya çağırdı. Kampanyanın kitlelere ulaştırılması konusunda militanca bir çabanın yapılması gerektiğini ısrarla vurguladı.

- 88'de daha güçlü bir TSK için ileri! . .
- Yaşasın TSK! . .

• • •

Baştarafı sayfa 13 te KURDİSTAN

Yararlanılan Kaynaklar

- 1- İlkel Komünal top. Köl. Top. Feodal top., Sol yay., s.70
- 2- İhsan Nuri- Kürtlerin Kökeni, Yöntem Yay. s. 102-103
- 3- E.Xemgin, İslamiyete Kadar Kürdistan Tarihi, Cilt I Agri Verlag Yay., S.161

devam edecek

DUYURU

Değerli okurlar, daha önce Hêviya Gel'in 5-6. sayıları da başlayan ve devam etmesi gereken "Kürdistan'da Kapitalizmin Gelişmesi" başlıklı araştırma yazısına H.Gel'in 10. sayısından sonra ara verilmişti. Bu araştırmanın devamını bundan böyle TSK Merkez yayın Organı olarak yayına girecek olan DEND'de yayınlanacak. Bu güne kadar aksamasından ötürü okurlarımızdan özür dileriz.

Hêviya Gel Redasiyonu

NEWROZ

NEWROZ ATEŞİNİ HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİN MEŞALESİ YAPALIM

Her yıl 21 Mart'ta kutlanan **NEWROZ** İrani halkların ulusal bayramıdır. Kürt halkının da ulusal bayramı olan newroz, adını ve anlamını, mazisi 2600 yıl öncesine dayanan bir mitolojiden alıyor. Mitolojiye göre, **Dehak** adlı zalim bir hükümdar, halka büyük ızdıraplar, acılar çekterek saltanatını sürdürmüştü. **Kawa** adında bir demirci, huzursuz ve çaresiz olan halkı örgütleyip ayaklandırmış ve 21 Mart'ta Dehak'ın başını ezip saltanatına son vermiş. Halk sevinç içinde dağlarda ateş yakarak baskı ve sömürüden kurtuluşu tüm çevreye duyurmuş ve bu tarihi günü **Newroz** olarak adlandırmıştır.

Bu tarihi öneminden dolayı Kürdistan'da halk her 21 Mart'ta dağlara çıkıp ateşler yakıyor; Newroz geleneğini

yaşatıyor, zalim Dehak'a ve yeni Dehak'lar olan sömürgecilerle lanetler okuyor. Bu tarihi gün, aynı zamanda ulusal kültürümüzün önemli bir parçasını oluşturuyor.

Binlerce yıl önce Kürdistan halkının başına musallat olan zalim Dehak'ın saltanatı, demirci Kawa önderliğinde, halkın örgütlenip ayaklanmasıyla birlikte son bulmuştur. Bu nedenle **Newroz, örgütlü mücadele ve birliğin sembolüdür. Newroz, baskı ve sömürüye karşı boyun eğişin değil, başkaldırının ve direnişin sembolüdür.**

Dün Kürdistan halkının başına musallat olan Dehak zorbası, bugün de Kürdistan'ı aralarında paylaşan yeni Dehak'lara, yani günümüz sömürgecilerine bırakmıştır. Kürdistan'ı aralarında paylaşan sömürgeciler, yeraltı ve

yerüstü zenginlik kaynaklarımızı talan ettiler, ediyorlar. Halkımızı dünyada, Türk, Arap, Fars diye tanıtmaya çalıştılar. Ama halkımız, sömürgeciliği ve köleliği kabullenmedi. Tarihini başkaldırıyla süsledi. Bu nedenle, ulusal bayramı olan Newroz kutlamalarını tüm yasaklamalara rağmen sürdürdü, bugün daha da anlamlı bir biçimde sürdürüyor.

Bağımsızlık ve özgürlüğün sembolü olan Newroz, Kürdistan'ın tüm parçalarında değişik biçimlerde kutlanıyor. Sömürgecilerin tüm baskı ve vahşetine, insanlık dışı uygulamalarına rağmen, halkımız eşsiz direnişlerle Newroz geleneğini yaşatıyor.

Newroz geleneği Kürdistan'da tüm zorluklara rağmen sürdürülürken, çeşitli nedenlerle yurt dışında bulunan

Kürdistan'lı işçi ve emekçiler de yurtdışı koşullarında bu geleneği günün koşullarına uygun olarak kutlamaktadırlar.

Hêviya Gel Newroz Komitesi bu yıl F.Almanya'nın **Stuttgart** ve **Bremen** illerinde newroz kutlamalarını yapacaktır. Bu nedenle F.Almanya'da yaşamak zorunda olan tüm Kürdistanlı kardeşlerimizi, tüm ilerici, demokrat kişi ve kuruluşları **Newroz ateşini birlikte yakmaya çağırıyor.**

Newroz ateşini hep birlikte halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin meşalesi yapalım!

- Yaşasın **NEWROZ** !
- Yaşasın halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!

Hêviya Gel Newroz Komitesi

Samstag, 27. Februar
17.00 Uhr

Adresse:
Jugendhaus Ostend
Am Ostendplatz
Ostendstr.75
7000 Stuttgart

Samstag, 26. März
17.30 Uhr

Adresse:
Bremer Stadthalle
Bürgerweide - Hbf.
2800 Bremen

Yazışma Adresi:
Box 34055
100 26 Stockholm/Sweden

Postgiro
Hêviya Gel-149796-5
Stockholm/Sweden

Abone şartları:
Bir yıllık-35 DM.
120 İsveç Kronu

Författares Bokmaskin
Stockholm 1988